

עו"ד ראובן לדיאנסקי
 חבר מועצה והנהלת העיר
 יו"ר הוועדה

הועדה לעניין בעלי חיים וטבע עירוני

ישיבה בנושא

טיפול העירייה בבעלי החיים

שהתקיימה ביום ד' – 28.5.2014, שעה 17.00
 בחדר ההנהלה, בניין העירייה, קומה 12

סטנוגרמה

רחל עמרם

שוש בלו

עוזרת חבר המועצה עו"ד ראובן לדיאנסקי

עו"ד ראובן לדיאנסקי
 חבר מועצה והנהלת העיר
 יו"ר הוועדה

<u>נכחו ה"ה:</u>		
עו"ד ראובן לדיאנסקי - יו"ר		
בהשתתפות: מר יואב ירדני – מנהל אגף הפיקוח (הממונה על המח' הוטרינרית) ד"ר צבי גלין – הוטרינר העירוני ומנהל המח' הוטרינרית		
<u>חברי הועדה ה"ה:</u>	<u>מוזמנים ה"ה:</u>	
גב' שלי דביר – חברת מועצה	עו"ד גיא נוסן	דנית דברה
ד"ר רפי קישון- חבר הועדה	זהבה ארזואן	ארנון פרימוב – SOS
חן אגא - חבר הועדה	דב רנדל	געש קלדרון
שגיב לוי – מנהל הועדה	ציון גיל	עו"ד ערן לב
	תמי בצר	דייוו קמפ
<u>חברי ועדה שנעדרו:</u>	ניוה רייס	רמתי עפר
	מוטי לוי	ענת בן
	בלהה קלישר ברנר	בלס עמליה
	נועם לנגה	אירה שטרם
	חוה רשף	אסתי כהן
	גבריאלה ספקטור	ברזמן סוטלנה
	יואל חשין	אורנה יהב
	שונה גינזבורג	טרסובה אלכסנדרה
	דפנה מריני	אקהיינר קל תמי

עו"ד ראובן לדיאנסקי
 חבר מועצה והנהלת העיר
 יו"ר הוועדה

על סדר היום:

טיפול העירייה בבעלי חיים –

- לכידה, עיקור וסירוס חתולי רחוב על ידי העירייה;
- האכלה וטיפול של חתולי רחוב על ידי חובבי חיות;
- תופעת סוסי האלטאזאכן;
- הכלבייה העירונית – החזקת כלבים ומסירות לאימוץ;
- שיתוף פעולה בין העירייה לבין ארגונים למען בעלי חיים הפועלים בעיר;
- חינוך להתייחסות הומנית כלפי בעלי-חיים;

החלטות:

1. אנחנו דורשים להגביר את מספר העיקורים והסירוסים, בשיתוף הארגונים למען בעלי חיים בעיר. (עבודה מול ארגונים, מבצעים וכיו"ב).
2. שיתוף פעולה עם וטרינרים - ניזום פרויקט שרפי קישון כוטרניר בכיר בעיר יעמוד בראשו, שבעצם יפנה לכל הווטרנרים בתל אביב, ינסה ליצור מאגר של וטרינרים, כאשר כל אחד ייתן יום בחודש/יום בשבוע, וייקח על עצמו איקס חתולים לעיקור – ואז יקבל מאיתנו תעודת זהב, כסף, פלטינה (עפ"י דירוג).
3. להגדיל את המשאבים שעומדים לרשות המחלקה הווטרנירית לצורך טיפול בבעלי חיים בעיר, ובכלל זה הגדלת שירותי ההצלה, הטיפול והחילוץ של בעלי חיים.
4. קידום הקמת כלבייה חדשה וראויה לעיר תל אביב, במקום הכלבייה הישנה.

עו"ד ראובן לדיאנסקי
 חבר מועצה והנהלת העיר
 יו"ר הוועדה

5. יש לפעול להמשך הקטנת מספר הרוכלים העושים שימוש בסוסים לצרכי מסחר הסוסים הללו

בעיר ועד למיגור העניין.

6. ליצור פורום תיאום מול משטרת תל אביב, על מנת שנוכל לעבוד במשותף לצורך מאבק בכל מה

שקשור להתעללות בבעלי חיים בתל אביב.

7. הגברת המקצועיות באקט הלכידה, טיפול וכיו"ב בקרב הפקחים ע"י הכשרה, רענון, או יום עיון,

לצורך מענה ושירות טוב יותר לרחשי הציבור.

8. לנסות וליזום בשלב התחלתי פיילוט באחד החופים ולהגיע למצב שחלק מהחופים שאפילו

מתרחצים בהם אנשים, ופארקים שאין בהם לצורך העניין גינות כלבים, שעד שעה מסוימת בבוקר,

נניח עד השעה 7:30 בבוקר והחל מהשעה 9 בערב, אפשר יהיה לבוא ולשחרר. לנסות לעשות פיילוט

באזורים כאלה ואחרים ולראות איך הדברים מתקבלים, כולל הודעה לציבור, שילוט וכו'.

פרוטוקול הישיבה:

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

חברים, צהריים טובים. אני שמח לפתוח את ישיבת הוועדה לעניין בעלי חיים וטבע עירוני בעירייה. הפעם אנחנו נייחד את הישיבה לנושא של טיפול העירייה בבעלי חיים. מתארחים אצלנו יו"ר אגף הפיקוח יואב ירדני והוטרנר העירוני, שהוא גם מנהל המחלקה הוטרנרית, ד"ר צבי גלין.

עד שתבינו קצת במבנה העירוני, המחלקה הוטרנרית היא חלק מחטיבת התפעול, שבראשה עומד המושל למנכ"ל רובי זלוף. בחטיבת התפעול יש מספר אגפים, לא נציין עכשיו את כל המבנה, כאשר אחד האגפים הוא אגף הפיקוח. עיקר תפקידו לאכוף את חוקי העזר השונים שמועצת העיר באישור שר הפנים חוקקו, ומתחת לאגף הפיקוח יש את המחלקה הוטרנרית שמטפלת בבעלי חיים 'חיים' ו'מתים'. מה שנקרא, פיקוח על הברש בשווקים.

המטרה של הישיבה הזו היא לשמוע את הקולות של האנשים שמטפלים, בין היתר, בבעלי החיים. בעיקר בחתולי הרחוב, לקבל קצת מושגים לגבי עבודת המחלקה הוטרנרית ומה היא עושה, ומה הן התוכניות

עו"ד ראובן לדיאנסקי
 חבר מועצה והנהלת העיר
 יו"ר הוועדה

העתידיות לשנים 2014-2015. אנחנו נפתח את הישיבה במצגת שד"ר גלן יעביר, וייתן לנו קצת מושגים לגבי סמכויות ותפקידיה של המחלקה הווטרינרית.

ד"ר צבי גלן:

הצגת הדברים מלווה במצגת

ערב טוב לכולם. באדיבותו של יו"ר הוועדה אני הייתי רוצה להציג, לפני שאנחנו נכנסים לפרטים המעשיים, לדבר אתכם על נושא שעכשיו עובד חזק בעיר - הנושא של קיימות בתל אביב.

קיימות בתל אביב זה כל דבר שקרה, קורה בטבע העירוני, כמו חצי מהשם של הוועדה הזו. אני התבקשתי להציג בנושא של קיימות של הטבע העירוני, והנושא של בעלי חיים. הכנתי מצגת קצרה שלמעשה נותנת הסבר לאנשים, אני מניח שרוב האנשים פה תושבי תל אביב, כמוני. המקום הזה הוא עיר רק ב-100 השנים האחרונות, והוא קיים מיליוני שנים אחורה. בשביל לדעת איך אנחנו מפתחים, ואז גם נגיע לדברים האקטואליים של היום, מה היה פה. למעשה כל האזור של העיר תל אביב היה שממה. באמצע היה נהר הירקון, שהיו נכנסות אליו סירות או אוניות של הימים ההם, עד כל מיני מקומות מסביב. בגלל המים הרבים שזרמו בירקון רוב השטח היה ביצות. זה הביא אוכלוסיות, גם צמחייה וגם בעלי חיים, שנכחדו עם הזמן. יש מקומות שקוראים להם 'תל ברוך' ו'תל נפוליאון', 'תל קסילה', ומי שמכיר את גן הגת ליד כיכר המדינה וככר היל - כל המקומות האלה היו מעל הביצות, כל השאר היה ביצות. זה רקע של מה שהיה אז, והעיר למעשה קמה לפני 105 שנים. בהתחלה היה לנו את יפו שהיא בת 4,000 שנים ואז התחילה כניסה לשטח של מה שנקרא היום תל אביב, ואז ב-1887 נווה צדק ואחרי זה כניסה למחנה יוסף וכרם התימנים. ב-1909 הוקמה העיר רשמית, בהגרלה הידועה שהייתה.

אני בכוונה נותן פה דברים שיש אנשים, שברור להם מראש שהעיר הייתה קיימת 5,000 שנה. סך הכול ב-1945, קצת יותר מ-70 שנה, הוקמה יד אליהו. לא הייתה קיימת בכלל. תל אביב אוחדה עם יפו רק ב-49'. ב-54' נוסדה שכונת מעוז אביב. אחד הדברים החשובים שתדעו, שיש מקומות שהיום הם דברים מאוד ברורים שלא היו קיימים בכלל לפני 60 שנים. אחד הדברים המשמעותיים, וזה מכניס אותנו גם לנושא של בעלי חיים, למשל שדרות רוקח. כשהייתי נוסע לבית הספר, נניח ברח' וויצמן וגרתי בשכונת מעוז אביב, לא היינו נוסעים בשדרות רוקח, היינו נוסעים דרך רמת גן. שדרות רוקח לא היו קיימים, הכול היה שטח של שדות, היו

עו"ד ראובן לדיאנסקי
 חבר מועצה והנהלת העיר
 יו"ר

נרקיסים, כלניות. קחו למשל את נתיבי איילון שזה דבר חדש, היום זה משהו ברור, סואן. תחנת הרכבת השלום – לא היה כלום. תמיד הייתה לנו את תחנת מרכז, שגם היום תחנת מרכז לא קיימת במיקום הקודם.

שטח העיר 52,000 דונם שזה לא הרבה, ועכשיו אנחנו נכנסים לנתונים לגבי בעלי חיים. ב-1993 האוכלוסייה הייתה 380,000 תושבים והיו 7,300 כלבים רשומים. בשנת 2012 היו 404,000 תושבים, המספר של התושבים עלה בקושי ב-10%. לעומת זאת מספר הכלבים עלה ב-300%. זה נתון ראשון שחשוב שאנחנו נדע לקראת הדיון בהמשך. זאת אומרת, אמרתי שבתקופה הזו השטח של תל אביב היה שטח בר, היו מים, היו מעט אזרחים ומעט בנייה, היו המון חיות בר, מספר גבוה של שועלים, תנים, צבועים וכל מיני בעלי חיים אחרים שאופייניים. נכון להיום יש לנו אוכלוסייה של שועלים שמתמקדת בעיקר באזור של החולות המערביים של חוף הים, יש לנו שתי אוכלוסיות של תנים באזור של פארק הירקון. צבועים - אין לנו, הראשונים שנצפו באזור של ראש העין עדיין לא הגיעו לאזור שלנו. יש כל מיני אינטראקציות של חיות בר לפי שטחי מחיה, ועדיין לא הגיעו אלינו.

בתקופה שהקימו את העיר תל אביב, בנו את העיר בצורה של אזור חקלאי. לכל אחד היה משק חי, היו פרדות וסוסים. גם היום עדיין לא התנתקו מהם, וגם על זה בטח נדבר. הסוסים והפרדות שהתחילו לפני 105 שנים, עוד יש לנו שרידים שנמצאים היום. לאורך העיר היו עדרים של בקר, בתקופה ההיא לא היו תשתיות של הובלת חלב. בגלל זה מחלבות של תנובה הוקמו בדרך פתח תקווה וטרה ביגאל אלון. בימים אלה שתי המחלבות האלה, למיטב ידיעתי, התפנו מהעיר. זה מראה לכם איך מה שהיה בעבר בעיר כמו תל אביב, שהיו בה בהמות, בכפר שלם היו רפתות גדולות מאוד, שהיו עם 200 ו-300 חולבות, באזורים שהיום יש מגדלים גבוהים. עם הזמן והתיעוש, וההתפתחות של העיר כל הרפתות חוסלו, המחלבות חוסלו.

מי שמכיר את האזור שבו יושבת המחלקה בכיכר העיר, זה היה אתר בית המטבחים. בלב העיר היה בית מטבחים, וכאן לא רחוק מהמקום שבו אנחנו נמצאים היה גן החיות. הכלבייה העירונית נמצאת בש"י עגנון 1, היא הוקמה בזמן הבריטים ב-1930. יש תמונות שהגיעו לשם עם גמלים. קודם הקימו את הכלבייה ואחר כך הקימו את שדה דב. כל ההרחבה של הבנייה גרמה לחיות הבר להיעלם, להידחק. הייתה תקופה גדולה שהתנהלו פה בעיר, מבחינת מדיניות של ווטרינרים, והכול מתועד. ב-1930 הקימו את המחלקה הווטרינרית, היו רופאים ווטרינרים ייקים, יהודים יקים שהגיעו מגרמניה, מאוסטריה. חוץ מזה שהם כנראה היו בעלי מקצוע טובים, הם גם היו מתעדים הכול. התיעוד שלהם מספר מה הייתה המדיניות אז לגבי כלבים וחתולים, כבר אז התחילו להיות כלבים וחתולים. למעשה זה היה אחד הניצנים שזרע לנו את המחשבה לגבי הדברים

עו"ד ראובן לדיאנסקי
 חבר מועצה והנהלת העיר
 יו"ר הוועדה

האחרים. לפני סיום אומר שגן החיות נסגר ועבר לספארי, בית המטבחים נסגר ועבר לחולות חולון וגם שם נסגר. היה לנו גם בית שחיטה בשוק עלייה שנסגר לפני כמה שנים.

לגבי נושא הקיימות - אחד הדברים הגדולים שמובילים זה ניקוי ושיקום של הירקון. עיריית ת"א מובילה את זה ביחד עם רשות נחל הירקון. הרשות כוללת את כל הערים, 7-8 ערים שיושבים לאורך הירקון כמו רמת גן, בני ברק, פתח תקווה, הוד השרון. הקמה גדולה של פארקים גם בפארק הירקון וגם בפארק בגין. אחרי זה מבחינתנו הפסקה של שימוש ברעלים, עיקור וסירוס של חתולים חסרי בית, הצבה של תיבות קינון. אני לא יודע אם ניכנס לכל הדברים האלה, רק שתדעו שנעשים הרבה פרויקטים. יש הרבה פרויקטים שהעירייה תומכת בהם, ותומכת באנשים שיוזמים אותם. ניסינו לעשות פרויקט של תנשמות, שמשמשות כמדביר ביולוגי במקום פיזור של רעל עכברים. זה לא כל כך הצליח בגלל הסביבה האורבנית, התנשומות גורמות להפרעה לתושבים.

קריאה:

במה?

ד"ר צבי גליון:

הן עושות רעש חזק, וגם הן בולעות את העכברים. אבל יש תופעה שלאחר הבליעה הן מקיאות אותו, וזה צניפה, כלומר שזה החלק של השיער והעצמות. במקומות שהם עושים את זה יש ריח, בדרך כלל זה בגגות של בתים, וזה לא הצליח.

נושא של פרויקט של עטלפי חרקים - לאורך הירקון זה בשיתוף עם אוני' תל אביב. ישנן קופסאות שנראות כמו תיבות דואר על האקליפטוסים. עטלפי חרקים זה משהו בגודל של קופסת גפרורים. כל עטלף כזה יכול לאכול כמה עשרות אלפי יתושים וחרקים ביום. עושים את זה ליד מקורות מים, וזה עוזר מאוד, הגם שאני עדיין לא מרגיש את זה.

מר ראובן לדיאנסקי-היו"ר:

יש הרבה עטלפים במעוז אביב.

עו"ד ראובן לדיאנסקי
 חבר מועצה והנהלת העיר
 יו"ר הוועדה

ד"ר צבי גליון:

אלה עטלפי פירות, וזה סיפור אחר ולא נכנס לזה.

בין הדברים של הקיימות יש לנו גם מקלט עירוני לבעלי חיים, ויש לנו פעילות של שיתוף תושבים באחריות, אני ארחיב על זה אחר כך.

לגבי אוכלוסיות של חיות הבר. כל הזמן יש לנו מלחמה עם השכנים שלנו מרמת גן. ברמת גן יש אפס סובלנות לגבי נושא התנים. אנחנו מחזיקים להם אצבעות, נותנים להם להתקיים בסדרי גודל. הם לא חיים בטבע אמיתי, בפארק הירקון התנים חיים משאירות מזון. הייתה התרבות גדולה וחלק הגיעו ממש עד למבואות השכונה שלנו. בשטח מסוים יכולים לגדול מספר בעלי חיים, כשהטריטוריה שלהם מתחילה להיסגר הם התחילו ללכת למקומות אחרים. עשינו עבודה ומצאנו אנשים שהתחילו להאכיל את התנים. לא מאכילים רק חתולים, מאכילים גם תנים. הסיפור הזה גרם להתרבות של האוכלוסייה ויצר כל מיני בעיות. היום אנחנו בשיווי משקל, במצב שקט. יש מדי פעם אנשים מבוהלים, ואני יכול להגיד לכם, מי שפוגש תן או שועל, הם לא עושים שום דבר. אנחנו מטפלים בהם באופן שוטף, אחת לשנה, לקראת החורף, אנחנו מפזרים פיתיונות, בתוך הפיתיונות יש חיסונים נגד כלבת.

במסגרת נושא הקיימות נכנסנו למה שמעסיק אותנו עכשיו. במסגרת הדברים האחרים שדיברתי אתכם במאקרו, אנחנו נכנסים עכשיו למיקרו. המיקרו זו האוכלוסייה של בעלי החיים שאנחנו מטפלים בה באופן שוטף, וזה הנושא של הכלבים והחתולים, בדרך כלל חתולים חסרי בית. שתי סוגיות קשות, אנחנו נתחיל בסוגיית הכלבים שהיא סוגיה פחות מסובכת. מאחר ולכלבים יש לנו אוכלוסייה רשומה. כמו שאמרתי, ב-93' לפני 20 שנה היו כ-7,300 כלבים. היום יש לנו 22,000 כלבים רשומים. זה אומר שיש עלייה של 300%.

קריאה:

יש הערכה לגבי כלבים לא רשומים?

עו"ד ראובן לדיאנסקי
 חבר מועצה והנהלת העיר
 יו"ר הוועדה

ד"ר צבי גליון:

בערך 10-15% שלא רשומים בתוקף.

מה שקורה, נוצר צורך. השטח של העיר תל אביב נשאר בדיוק באותו גודל כמו שהיה אז. מה שקורה, שפתאום לתוך השטח הזה התווספו עוד 40,000 איש, שחלקה היא אוכלוסייה צעירה וילדים. ביחד עם זה עוד למעלה מ-15,000 כלבים. הדבר הזה גרם לבעיות קשות בחלוקה של המרחב הציבורי בין בעלי הכלבים לאזרחים שאני קורא להם 'אזרחים שאוהבים אותם קצת פחות'. שתי האוכלוסיות האלה הן לגיטימיות בהחלט. בעיריית תל אביב אפשר להגיד שיש אפליה מתקנת לגבי אוהבי בעלי החיים, אבל יחד עם זה אנחנו בהחלט מתייחסים גם לאלה שאוהבים אותם קצת פחות. אחד הרעיונות היה להקים גינות לכלבים, הפטנט הוא לא 'פטנט' תל אביבי. זה פטנט שלקחנו ממקומות אחרים בעולם, אבל כמו כל דבר בתל אביב הרחבנו את זה. גינת הכלבים הראשונה הוקמה בקליפורניה. בארצות הברית יש 1,500 גינות לכלבים, אבל יש שם פי 1,000 יותר תושבים מבעיר תל אביב. בתל אביב-יפו לפי חשבונות יש פי 25 יותר גינות לכלבים מאשר בארה"ב ביחס למספר התושבים. בעיר תל אביב יש ריכוז ענק של גינות לכלבים. רק בשכונה שלנו יש 2-3 גינות וכולן בהצלחה מדהימה. יש ארבעה חופים לכלבים, כאשר התחלנו עם אחד והשנה יש כבר ארבעה. יש אחד ב'פן', אחד בצ'רלס קלור, אחד בתל ברוך והאחרון בחוף הכלבים מדרום לחוף הדתי (בין הילטון לבין המרינה).

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

יצוין שהוועדה הזו התכנסה לפני חודשיים עם מנהל אגף שפ"ע, שמוליק קצ'ליניק, שהוא ממונה, בין היתר, גם על ההכשרה של גינות הכלבים. בהקשרים התפעוליים והמבניים גינות הכלבים זה בסמכות אגף אחר.

ד"ר צבי גליון:

עכשיו אנחנו נכנסים קצת יותר לפרקטיקה, אני אספר לכם מה המשימות של המחלקה הווטרינרית. בעיר תל אביב יש 900 עסקים שהמחלקה צריכה לפקח עליהם: אטלזים, חנויות של דגים ומרכולים. עסק לא פשוט. כל כלי הרכב שמגיעים לעיר תל אביב עם מוצרי מזון מהחי עוברים בדיקה אצלנו - זה כמעט 45,000 כלי רכב בשנה.

בתחומים של בעלי חיים, בשנת 2013 22,276 חיסונים נגד כלבת, ו-400 פיתיונות לתנים ושועלים. זה יותר מהמספר שלהם, זה לא אומר שיש 400, אבל כדי שכולם יאכלו אנחנו מפזרים 400.

עו"ד ראובן לדיאנסקי
 חבר מועצה והנהלת העיר
 יו"ר הוועדה

המחלקה פועלת כל יום מ-7:30 עד 23:30. במהלך היום מקבלת פניות של בעלי חיים במצוקה, ויש לנו פה 1,237 כלבים וחתולים שטופלו, חולצו.

למעשה בעיריית תל אביב בשנים האחרונות קיים כיסוי של 24 שעות ביממה. במירב היממה מ-7:30 עד 23:30, הזמנים האלה נקבעו על סמך ניתוח של קריאות מהמוקד. ראינו את ההתפלגות, איפה יש הכי הרבה קריאות. מצאנו שמ-23:30 עד 7:30 זה זניח לחלוטין, אבל בכל זאת כדי לא להשאיר את העיר במצב שיש בעל חיים במצוקה ואין מי שיחלץ אותו ויטפל בו, יש שני דברים. אנחנו התקשרנו השנה הזאת עם שלוש מרפאות - אחת בלואי מרשל, של ד"ר בלוס, אחת ביגאל אלון של ד"ר הירשפלד ועם בית החולים הווטרנרי בבית דגן. אזרח שנתקל בבעל חיים במצוקה יכול לפנות בעצמו אם הוא רוצה את בעל החיים למקום, והטיפול הווטרנרי בבעל החיים משולם על ידי העירייה.

מר ראובן לדיאנסקי-הו"ר:

האם הוא לא צריך להתקשר למוקד קודם?

ד"ר צבי גליון:

מתקשר למוקד. המנגנון הוא, אם נתקלתם בבעל חיים פצוע ויוצאת נפשכם לסייע לו, אתם שמים אותו באוטו, תוך כדי מתקשרים ל-106. 106 נותן לכם מספר פנייה שהיא משמשת אחר כך אסמכתא למקום שאליו אתם באים. בסוף החודש הם מגישים לי חשבון כדי שאני אשלם להם כסף על זה.

נושא נוסף, יש לנו גם מחלצים שעובדים גם בשעות שאנחנו לא עובדים. אם יש דברים שאזרח לא יכול, כל הפעילויות האלה נעשות מול מוקד 106. אפשר לפנות למוקד 24 שעות ביממה, המוקד יודע את החלוקה בין הצוותים שלנו לבין המחלצים והמרפאה. בסך הכול אני חושב שגם המקומות שאנחנו נותנים, יש לנו מרכז רפואי גדול ביגאל אלון, ומרפאה אחת שאנחנו עובדים איתה כבר שנתיים בלואי מרשל. אנחנו צריכים את המרפאות האלה בלילה, הם משאירים את בעל החיים עד הבוקר, ואם זה ביום שישי אז הוא יישאר עד יום ראשון.

דיברנו על המקלט העירוני, מקום שקיים מ-1930. יש כל מיני תוכניות מגירה בעירייה שעוד לא הוציאו אותן, וזה גם נושא שצריך לטפל בו, לעשות איזשהו מקלט חדש. ב-10 השנים האחרונות העירייה השקיעה המון כספים כדי לשפר את התנאים והתשתיות. אנחנו נמצאים במצב סביר, אנחנו מחפים על המחסור בתשתיות

עו"ד ראובן לדיאנסקי
 חבר מועצה והנהלת העיר
 יו"ר הוועדה

מתקדמות, מבחינתנו הרוח שנכנסת למקום, מהמקלט הראשון בארץ שהפך ממאורת כלבים. קראו לזה הסגר עירוני או מאורת כלבים. שינינו לזה קודם כל את השם למקלט עירוני, פתחנו את המקום. יש לנו 35 מתנדבות/מתנדבים מסורים שמגיעים אלינו כל יום, מוציאים את הכלבים לטיולים. יש אתר, עוסקים כל היום בחיפוש בתים ובתים אומנים. באמת פעילות מרשימה. השבוע נפגשתי איתם, הפעילות באמת מרשימה. הנושא של צמצום קצב התרבות החתולים חסרי הבית. מ-1994, כמעט 20 שנה, אנחנו עושים עיקורים. בערך 2,000 ניתוחים שאנחנו עושים באופן ישיר במחלקה הווטרנרית. אני מניח שיש עוד למעלה מ-500-600 שעושים סביבנו עמותות ואנשים טובים שאוהבים חתולים חסרי בית, ולא מוכנים להמתין בתור. בשביל להתרשם, משנת 2010 אתם רואים שיש איזושהי עלייה במספר חיסוני הכלבת. מבחינת העיקורים אנחנו כמעט על אותם מספרים פחות או יותר.

אימוץ כלבים זה נושא שמעסיק אותנו מאוד. הכלבייה שלנו היא כלבייה שיש בה מדיניות מוצהרת של no kill. אנחנו לא ממיתים כלבים, גם אם הם נמצאים אצלנו שנתיים ושלוש שנים. אם כלב לא מוצא בית הוא יישאר אצלנו שנתיים ושלוש. לפי החוק מותר אחרי עשרה ימים, אם לא מוצאים בתים, אפשר להרדים את הכלב. המדיניות אצלנו היא שלא ממיתים. לשמחתי יש כל שנה עלייה במספר הכלבים שמאומצים, הרבה תודות למתנדבים שפועלים אצלנו.

מר ראובן לדיאנסקי - היו"ר:

ירדני, אתה רוצה להגיד משהו?

מר יואב ירדני:

לא.

מר ראובן לדיאנסקי - היו"ר:

אנחנו ננהל את זה בצורה כזו, שאני רוצה שכמה שיותר אנשים יציגו את עצמם וידברו מתוך החוויות שלהם, וישתפו גם את ד"ר צבי גלין וגם את מר יואב ירדני ואת כולנו. נעשה סבב קצר כדי שנכיר אחד את השני, אבל ממש במהירות.

עו"ד ראובן לדיאנסקי
 חבר מועצה והנהלת העיר
 יו"ר הוועדה

*** * * הנוכחים מציגים עצמם * * ***

ד"ר רפי קישון – אני וטרינר פרטי ובעל מרפאה ברמת אביב. אני גם חבר בוועדה הזו מטעם תל אביב אחת. לפני כן הייתי יו"ר הוועדה הזו מטעם הירוקים. אני פועל עם העמותות והארגונים, אני גם מכיר חלק גדול מהאנשים ומשתדל להביא לתקשורת את הנושא של טיפול בחיות במצוקה, צער בעלי חיים, מניעת סבל לבעלי חיים, מניעת יסורים וכל השאר.

מר שגיב לוי – פעיל זכויות בעלי חיים הרבה שנים, חלק מצוות מהפך ירוק שראובן עומד בראשו. מנהל הוועדה, ועובד במקביל ב"תנו לחיות לחיות".

גב' זהבה ארזואן – אני מקרית ספר, רכזת קהילתית בקהילה, בנושא הקיימות.

מר ציון גיל – מיפו.

גב' גבי ספקטור – מתל אביב, קלינאית תקשורת מוסמכת לטיפול באמצעות בעלי חיים, וגם פעילה שכונתית למען חתולים בעיקר.

גב' בלהה קלישר ברנר – שייכת למגזר סודי של מאכלי חתולים.

גב' אורנה יהב – פעילה למען בעלי חיים הרבה שנים.

מר חן אגא – חבר ועדה

עו"ד גיא נוסן – יועמ"ש של "תנו לחיות לחיות"

מר מוטי לוי – מנווה עופר, לשעבר במשטרה הירוקה. כרגע אני פעיל למען שלולית החורף בחולון.

מר נועם לנגה – גר בתל אביב, מאלף כלבים.

גב' חוה רשף – אני מאכילה חתולים בכל מיני מקומות, אני נוסעת עם קטנוע מלא אוכל, מחלקת מנות קצובות בגינת הבימה וביחד עם תמי.

גב' עמליה בלס – מבני דן - דואגת מאוד לחתולים באשר הם.

תמי – דואגת לחתולי רחוב באיזור כיכר המדינה, ברח' לסין.

גב' תמי בצר – מאכילה חתולים, מצילה חתולים, מפעילה חתולים ואני נקראת 'תמי ללא הפסקה', כולם מתקשרים אלי, כי אין למי להתקשר ואני מיד מתיצבת.

גב' דפנה מריני – מרחוב יחזקאל, מאכילה חתולים.

תמי – אני בעיקר עוזרת לתמי, מאכילה במקום שבו אני גרה כי אני עברתי דירה כמה פעמים.

גב' סוטלנה ברזמן - אני עובדת הרבה עם חתולים וגם עם כלבים. כולנו גרים ליד גן ציבורי, ביחזקאל.

עו"ד ראובן לדיאנסקי
 חבר מועצה והנהלת העיר
 יו"ר הוועדה

גב' ניוה רייס – בעלת כלבים, וחברה בוועדה.

גב' ענת בן – בעלת כלבים וחתול, ואוהבת מאוד בעלי חיים באשר הם וגם פסלת כלבים.

מר דב רנדל – חבר בוועדה של ראובן, במפלגה, בסיעה. יש אצלי פנסיון ביתי לכלבים, למי שצריך.

גב' אסתי כהן – אני חברת הפורום הירוק של החברה להגנת הטבע ועיריית תל אביב. אני מאכילה חתולים

ברח' בני דן, ברח' ביאליק פינת רח' אידלסון ואני חיבת 30 אלף ש"ח לוטרנירים.

גב' אירה שטרס – קרוב ל-20 שנים אני מאכילה ומטפלת בחתולי רחוב. עברתי שלוש דירות אז זה היה

בשלושה מקומות שונים. הייתי ברמת ישראל ועכשיו אני בנאות אפקה ליד הדר יוסף.

גב' שלי דביר – אני עורכת דין במקצועי, אני חברת מועצה מטעם סיעת עיר לכולנו, אמא לחתולה ולילדה.

גב' שלי דביר:

אני רוצה לשאול שתי שאלות:

- השאלה הראשונה לא קשורה לחתולים, קשורה דווקא לצפעים. שאלה לד"ר גלין - אני זוכרת שהיה מקרה לא מזמן שמשפחה מצאה נחש צפע בפארק הירקון, בבני דן, והם מאוד נבהלו. אני קיבלתי המון קריאות מתושבים. איך אפשר להוריד את רמת הפאניקה?
- מצאו נחש צפע בדירה ברחוב בני דן ורצו לדעת אם אין עוד קינים ואיך אפשר לטפל בבעיה כזו.
- השאלה השנייה שלי מופנית אליכם ואל העירייה, כי אני חברת מועצה חדשה, זה ההתארגנות הכספית. שמעתי כאן תלונות כספיות. הייתי רוצה לדעת בכלל אם יש איזושהי התארגנות מרוכזת של קניית אוכל מרוכז שיכולה להוזיל עלויות לכולנו.

גב' חוה רשף:

אין שום דבר. אני שילמתי על עיקור ואני קונה אוכל מכספי.

גב' שלי דביר:

השאלה היא על התארגנות הכי פשוטה של אוכל מרוכז, ואפשר להוזיל עלויות, אולי אפילו להפנות תקציב עירוני לטובת רכישת אוכל?

עו"ד ראובן לדיאנסקי
 חבר מועצה והנהלת העיר
 יו"ר הוועדה

מר עופר רמתי:

צריך לחשוב על אחסון של כל האוכל הזה.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

שאלת את כולם, את לא מצפה שכולם יענו. מכיוון שאנשים פה עוסקים הרבה שנים בתחום של האכלה וכולי, לא מצאנו פתרון עדיין לקנייה מרוכזת ואיזשהו קואופרטיב. אם את מוכנה להשקיע מזמנך בעניין, אני יותר מאשר אשמח. שיהיה קואופרטיב. אפשר להיפגש ולדבר על זה.

גב' שלי דביר:

כן. צרכנים עירוניים, תושבי העיר עושים את זה לגבי רכישה של מזון לביתם, ואין שום ספק שאפשר לעשות גם קואופרטיב כזה שיכול להוזיל עלויות. השאלה האחרונה היא לגבי עיקורים וסירוסים, אבל זה אולי אתה תגיד.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

יהיה פה דיון ארוך בנושא.
ד"ר גלין - אתה רוצה לדבר על הצפעים?

ד"ר צבי גלין:

כמו כל בעלי חיים אחרים, אנחנו חיים במקום שהוא מקום חי. יש תנים, שועלים וגם צפעים. הצפעים בסך הכול הם מאוד חיוביים לסביבה. הם לא קופצים ותוקפים. קודם כל, הם קיימים. למען גילוי נאות, גם אני עוסק בבעלי חיים כבר למעלה מ-40 שנה וגם אני לא מאוד ידידותי עם נחשים. אבל לצורך העניין הזה, רק שתדעו שאזרח בתל אביב שנתקל בנחש כלשהו, כי הוא לא צריך לברר אם זה צפע או לא צפע, פונה למוקד 106. יש תירגולת, מוקד 106 יש לו אנשים שהוא שולח ועושים את הבדיקה הזו. לגבי גנים של ילדים וכך הלאה - גם עושים סריקה, בדרך כלל זה רק מרגיע את ההורים ולא עושה דבר מעבר.

עו"ד ראובן לדיאנסקי
 חבר מועצה והנהלת העיר
 יו"ר הוועדה

גב' שלי דביר:

אבל יש להם קינים. מבחינה רפואית זה לא אומר שיש קינים של נחש?

ד"ר צבי גלין:

זה לא אומר שום דבר. נחשים נמצאים במקומות שהם יכולים להיות- הם צריכים סבך. הם לא בטוחים, הם פוחדים מאיתנו יותר מאשר אנחנו פוחדים מהם ולכן הם נמצאים במקומות שיש סבך, עזובה וכך הלאה. אם הסביבה של הגן מגורפת, נקייה ומסודרת ברדיוס של 20-30 מטרים, אף נחש לא יגיע מהחורשה ויכנס לתוך הגינה. אבל אם בגינה יש גרוטאות ויש להם מקום להתחבא בו, ולא כיסחו את הצמחייה הם יגיעו.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

זה סיפור שיש לו היבטים מכל מיני כיוונים. אם אנחנו רוצים לגזום את השיחים אז יהיה פחות ירוק. מצד שני, אם אנחנו רוצים להגן על בני אדם מאותם נחשים אז נצטרך לעשות את זה. אבל אנחנו לא רוצים לכסח עצים ושיחים וכיוצא בזה. לכן המניעה, כמו שאני רואה את זה.

אני חושב שבסופו של דבר יש לנו שלושה דברים עיקריים, שמעסיקים את רובנו בכל מה שקשור לטיפול של העירייה בבעלי חיים. אני חושב ששמש העמים, לצורך העניין והנושא של עיקור וסירוס חתולי רחוב לרבות הלכידה וכל תהליך הטיפול.

מר שגיב לוי:

וההחזרה למקום הנכון, ולא למקום אחר כי אז גזר דינו מוות. זה החלק הכי חשוב בתהליך, עדיף כבר לא לקחת אותו.

קריאה:

יש רעיון יותר טוב, יש כדורים נגד הריון.

עו"ד ראובן לדיאנסקי
 חבר מועצה והנהלת העיר
 יו"ר הוועדה

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

חברים, אנחנו יוצאים מהפוקוס. יכול להיות שד"ר גלין יתייחס לעניין של הכדור. אני יודע שפעם זה היה נהוג לתת כדורי מניעה, מצאו שזה לא הדבר הכי בריאותי לחתולים וגם אי אפשר כל שנה לתת. השאלה גם מה העלות של העניין הזה, כי חתולה יכולה להתייחס שלוש פעמים בשנה. אני לא בקי במישור הרפואי.

בסופו של דבר הדרך היום היא על ידי עיקור וסירוס של חתולים, זו הדרך המקובלת. בשנים האחרונות וגם ראינו את זה גם במצגת של ד"ר גלין, יש סטגנציה לגבי מספר העיקורים מדי שנה. בימים אלה ממש ישנן יוזמות חדשות שהן יהיו כנראה חלק מהפעילות של תנו לחיות לחיות, וזה מלבד עיקור וסירוס על ידי גופים חצי-התנדבותיים. אני מקווה מאוד שאפשר יהיה לשתף פעולה עם העירייה. בנוסף לכל מה שד"ר גלין אמר, יש גם שיתוף פעולה יפה בין 'תנו לחיות לחיות' ו-'S.O.S.' חיות עם העירייה בכל מה שקשור ללכידה, עיקור וסירוס. אנחנו צריכים להגביר את הקצב ולעשות יותר. זה דבר אחד.

הדבר השני הוא סוסי האלטעזאכן שנמצאים פה. אין ספק שבשנים האחרונות המספר ירד בצורה מרשימה. אם לפני חמש שנים היו סדר גודל של 30-40 סוסים כאלה ברחבי העיר, היום אפשר לספור על יד אחת. זה הישג.

גב' תמי בצר:

מה עושים כשרואים אותם?

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

תיכף נגיע גם לזה, נשמע את אורנה אחר כך, היא קצת עוסקת בזה בצורה יותר אינטנסיבית.

מילה לגבי עיקורים וסירוסים - בנוסף לעובדה שזה המהלך הכי הומאני שמי שאוהב בעלי חיים בעצם תומך פה בכל מה שקשור למניעת התרבות, יש פה גם מצב של win-win. כי גם אלה שפחות אוהבים בעלי חיים וחתולים, שעבורם חתולים זה מטרד, הם ירצו הרי שיהיו פחות חתולים ולכן זה דבר שהוא מבחינת העירייה, כמהלך מאסיבי שיכול גם לענות על הצורך של מניעת התרבות מהפן ההומאני, וגם מניעת התרבות מהפן של

עו"ד ראובן לדיאנסקי
חבר מועצה והנהלת העיר
יו"ר הוועדה

מניעת מטרדים וטיפול במטרדים. גם הטיפול במטרדים מצריך השקעה ועלויות, כספים ופקחים וכולי, אז הוא דבר נכון.

הדבר השלישי, שד"ר גלין ציין את זה במצגת שלו. תל אביב ראויה למתקן חדש, מודרני, עם חתוליה כמו שצריך. אנחנו צריכים לנסות ולראות איך הגורמים הציבוריים והגורמים הניהוליים בעירייה - איך אנחנו פועלים ביחד על מנת להוציא את זה לפועל, ושתוך מספר שנים מעטות יהיה מתקן חדש, מודרני וראוי, עם כיתות לימוד שאפשר לשלב בו גם חינוך.

עוד ייאמר שבבחירות האחרונות כמעט שלא הייתה סיעה שלא דיברה על עניין זכויות בעלי חיים ורווחת בעלי חיים. רפי הוא דוגמא לכך, שבסיעתו של ראש העירייה נמצא מקום לשלב וטרינר, חבר מועצה לשעבר, שבאמת ידבר על נושא של זכויות בעלי חיים. בבחירות נושא בעלי חיים היה חשוב לכולם. אם אנחנו נשתף פעולה יחד עם הגורמים המקצועיים אפשר יהיה לקדם את זה. תמי בצר, אני רוצה שתדברי קודם.

גב' תמי בצר:

המצב הוא מאוד קשה. אני מקבלת עשרות טלפונים.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

כמה חתולים את מאכילה ביום?

גב' תמי בצר:

אני מאכילה 100 חתולים. הייתה עוד גינה שהאכלתי, ופשוט כבר לא יכולתי יותר ללכת, אז מצאתי מחליפות.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

אני רוצה בבקשה שתתמקדי לכל מה שקשור לעיקור, סירוס וטיפול בבעלי חיים. פחות בהיבט של ההאכלה, כי אני לא רוצה להשלות אף אחד. העירייה לא תממן אוכל למאכילי רחוב, לכן בואו נוריד את זה מעל סדר היום ונתמקד בדברים שהעירייה החליטה שהיא רוצה לטפל בהם, שזה כל הנושא של עיקור, סירוס וטיפול.

עו"ד ראובן לדיאנסקי
 חבר מועצה והנהלת העיר
 יו"ר הוועדה

גב' תמי בצר:

אצלנו, הזמנו שנים את העירייה, כאשר פקסים, טלפונים, קשרים - הם לא הגיעו. מה שאני עשיתי בסוף קשרתי קשר עם SOS, כי היתה בעיה שהעירייה לא הגיעה.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

רגע, לפני זה. הייתה בעיה, אני הערתי את תשומת ליבו של ירדני ושל גלן. במשך זמן ממושך הייתה בעיה שכל ההתקשרות מול המחלקה הווטרינרית הייתה באמצעות פקס. זאת אומרת, אדם שרצה להזמין את הפיקוח הווטרינרי שיבוא וילכוד חתולים על מנת לקיים ניתוחי עיקור וסירוס, אמרו לו 'אדוני, תשלח פקס'.

גב' תמי בצר:

שלחנו.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

קודם כל, היום בעידן של עירייה מקוונת, זה לא משהו שנמצא על סדר היום של המדיניות העירונית. היום המדיניות היא לעבוד מול האינטרנט, מול מיילים. דברים יותר מקוונים, יש את הדיגיטל, יש אפליקציה. הנושא הזה של הפקס ירד מסדר היום. אני קיבלתי תשובה מירדני ומגלן, אפשר לפנות באמצעות אתר האינטרנט, באמצעות המייל ישירות לד"ר גלן. כל הנושא של הפקס, שנראה משהו אזוטרי אבל לך תגיד לאישה שאין לה פקס בבית שתלך במיוחד לדואר ותשלח פקס. זה לא עונה בקנה אחד עם המדיניות בשום אופן. זה לגבי האמצעים הטכניים. עכשיו לגבי זמן ההמתנה.

קריאה:

תמי, איפה את גרה?

גב' תמי בצר:

אני גרה ברחוב מיכה. לפני שנים הייתה בחורה בשם סבטלנה, שהיה לה קשר טוב עם המחלקה הווטרינרית. כשהיא הזמינה היו באים. מאז שהיא עזבה את הרחוב שלי- אין. יש שם 100 חתולים. אני הייתי חסרת

עו"ד ראובן לדיאנסקי
 חבר מועצה והנהלת העיר
 יו"ר הוועדה

אונים, עד שיצרתי קשר עם SOS, כי אנשים באו אלי לקטר שהחתולים מתרבים. פניתי מ-SOS, גייסתי כסף מאנשים שלא שמחו לתת, אבל לא הייתה להם ברירה. אמרתי 'אתם לא רוצים חתולים? אז תוציאו כסף מהכיס'. ככה גייסתי לאט לאט כסף מאנשים, ו-SOS עשו לי עיקורים במחירים סבירים. אבל עדיין זה כסף, 100 שקל לחתול כולל לכידה זה עדיין כסף ואנשים לא רוצים לשלם. בסוף הגענו לעירייה, אבל עד אז יש התרבות.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

הגעת בסוף לעירייה או לא?

גב' תמי בצר:

בסוף, אחרי עשר שנים. זה הרבה זמן עשר שנים.

גב' חוה רשף:

אני שילמתי 110 על עיקור, ו-250 כדי לתפוס חתול.

ד"ר צבי גליון:

איפה גרה הגברת?

גב' חוה רשף:

ברח' לסיין.

ד"ר צבי גליון:

אני מכיר את כל נקודות ההאכלה, גם בלסיין. גם של הגב' דפנה, אני חותם על חשבוניות החתולים שהיא מביאה לבלום. אני מכיר כל אחד ואחד מכם, אני זוכר בעל פה, זוכר כל כתובת. דפנה לבד עולה לעיריית תל אביב לפעמים בסוף שבוע 1,000 שקל בטיפולים. ואני אדבר על זה איתך אחר כך בנפרד.

עו"ד ראובן לדיאנסקי
 חבר מועצה והנהלת העיר
 יו"ר הוועדה

גב' תמי בצר:

אבל אם היו עיקורים לא היו לנו כל כך הרבה חתולים.

ד"ר צבי גלין:

את מדברת על עכשיו או לפני עשר שנים?

גב' תמי בצר:

כל החתולים שיש לדפנה בבית ובגינת יחזקאל - אם היו מעקרים בזמן לא היינו צריכים ב-12 בלילה להתקשר ולהביא חתולים פצועים.

גב' דפנה מריני:

אני פנסיונרית, וחצי מהמשכורת הולכת לי על פצעים, על מכות, על התעללויות ועל כלבים שתוקפים ועל מחלות. אנחנו קורסות כלכלית.

ד"ר צבי גלין:

אני יכול להסביר לכן?

אני באמת בא לפה בידים הכי נקיות. אני חייב להעלות את הנקודה הזו, למרות שזו נקודה שלא תאהבו לשמוע. אני רוצה להסביר לכן ככה, כי אנחנו בעיריית תל אביב נתנו לגיטימציה ב-20 השנים האחרונות לנושא של האכלת חתולים, הפסקת המתה של חתולים בתל אביב ובכל הארץ. כמובן שתמיד יש יותר טוב, לצערנו הרב גם אנחנו אנשים, ולפעמים גם אנחנו צריכים ללכת, אפילו שאנחנו משלמים כל החיים ביטוח בריאות וצריכים להגיע לאיזה מקום, אומרים לנו שעוד חודשיים יהיה תור, וזה מקום שאנחנו משלמים. ופה אף אחד לא משלם אגורה אחת לעיריית תל אביב במשך כל השנים האלה. עיריית תל אביב מוציאה הון תועפות על 2,000 עיקורים, על טיפולים שמביאים לרופאים וכך הלאה, שאנחנו עוד נדבר על זה. אבל אני הייתי רוצה לגעת בנקודה אחרת.

עו"ד ראובן לדיאנסקי שאל פה מישהי - כמה חתולים היא מאכילה. ושמעתי פה אנשים שאומרים 'אנחנו קורסים', ואני יודע שתקום פה צעקה. אבל אני חושב שאנחנו הגענו לשלב, באמת באהבה שלנו לבעלי חיים ובפעילות שלנו, שאנחנו צריכים לשים על השולחן ולשאול את עצמנו מה הגבול. יש פה גם מישהי שסיפרה

עו"ד ראובן לדיאנסקי
 חבר מועצה והנהלת העיר
 יו"ר הוועדה

שהיא נוסעת עם קטנוע ומאכילה בכל מיני מקומות. אני רוצה להגיד לכם, אני עוסק בנושא של חתולים למעלה מ-20 שנה, אני מכבד כל אחד ואחד מכם על המאה חתולים שלו, אבל אנחנו גם בודקים את זה במחקרים וכך הלאה. אנחנו רואים שהחתולים יותר חכמים מכל אחד מאיתנו, ממני ומכם. כל חתול אוכל בין 5 ל-6 נקודות האכלה ביום. אבל אתן ממשיות, כל אחת מכן, לקרוע בעומס, להגדיל אוכלוסיית העורבים והעכברים. כל מי שרוצה, כולל השכנה מרחוב יחזקאל - תבואי אלי למשרד בשש בבוקר, ותראי את העורבים שאוכלים, וכמה אוכל של חתולים מפוזר ברחובות. והכסף שלכן נזרק ומשמש למאכל של אחרים. אחד הדברים החשובים לי יותר, כי אף אחד לא יכול לבוא ולהגיד שאני לא בצד שלכם. אני יכול אפילו לקחת בצניעות רבה לזכותי, שנתתי לגיטימציה והוצאתי מהארון את כל אלה שהיו מאכילים בלילה לפני 20 שנים, והיו מרעילים להם את החתולים וכך הלאה. ועכשיו מה שחשוב לי נורא, זה להביא מצב של סובלנות. כי בעיר הזו יש 5,000 בני אדם שמאכילים חתולים, לא רק אתם. יש 5,000 אנשים שמאכילים חתולים חסרי בית. ויחד עם זה, יש עוד אי אילו אנשים שחיים בעיר הזו. חשוב לנו נורא, שהאנשים שחיים בעיר הזו יבינו, וזה המשימה הבאה שיש לי - שאנשים שמאכילים חתולים זה אנשים טובים, זה אנשים מכל הכיוונים. יש שופטים בבית משפט, רופאים באיכילוב, אנשים דתיים, אנשים שאינם יהודים, ערבים ביפו. כולם, אי אפשר להגיד רק נשים או רק גברים. אחד הדברים שחשובים לנו, שהאנשים האלה יקבלו אחריות ויפסיקו את העניין הזה. כל אחד ייקח לעצמו איזו להקה של עשרה חתולים, ייקח עליהם אחריות ויפסיקו בהאכלה המפוזרת הזו. זה בזבוז כסף, זה יוצר בלאגן בכל העיר.

גב' דפנה מריני:

זו לא בעיה.

מר ראובן לדיאנסקי-היו"ר:

סליחה, אני מבקש לנהל את הדיון בצורה כזו. אנחנו נשמע את האנשים, אני רוצה שנתמקד לאו דווקא בהאכלה, אלא יותר בעיקור, סירוס וטיפול בבעלי חיים במרחב העירוני. אמרתי את זה בדברים שלי. אין לי כנבחר ציבור שקיבל תמיכה מסוימת, מכובדת ממאכילים ומאנשי בעלי חיים - אין לי ציפייה שהעירייה מחר בבוקר תקצה משאבים לצורך חלוקת מזון עבור חתולים. לכן בואו נתמקד. אני רוצה עכשיו בקצרה שכל מי שרוצה ויכול, יתייחס לנקודות המסוימות האלה בצורה עניינית וכך אנחנו נתקדם. בסוף ירדני וגלין יתנו מענה.

עו"ד ראובן לדיאנסקי
 חבר מועצה והנהלת העיר
 יו"ר הוועדה

גב' תמי בצר:

יש בחורה מיפו שקוראים לה רינת, שהייתה אמורה להגיע, היא לא הצליחה. היא אומרת שהיא מחכה בתור המון זמן.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

כמה זמן היא מחכה בתור?

גב' תמי בצר:

אני יכולה להתקשר אליה.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

בערך כמה זמן? שבוע, חודש?

גב' תמי בצר:

אין לי מושג, היא הייתה אמורה להגיע.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

כמה זמן את מחכה בתור?

גב' תמי בצר:

אני עושה פרטי, אני לא עושה דרך העירייה.

גב' חוה רשף:

אני שלחתי פקס, ועד היום לא קבלתי תשובה, על כן אני עושה על חשבוני, כי תשובה לא קבלתי.

גב' תמי בצר:

עו"ד ראובן לדיאנסקי
חבר מועצה והנהלת העיר
יו"ר הוועדה

אם צריך לחכות, אז בסוף הם מתרבים. לא מגיעים ליפו, המצב קשה ביפו. אני עכשיו צריכה לייצג אותה כי היא לא הגיעה. כשכבר מגיעים אז יש המלטות, והיא אומרת שכבר אין לה שליטה. היא הייתה לוקחת פעם פרטי, אין לה מאיפה לשלם. המצב ביפו איבד שליטה. חייבים לעזור למאכילות ביפו, אף אחת מיפו לא הגיעה, לצערי. צריך להגיע לשם. לא מגיעים, וכשכבר מגיעים יש הרבה המלטות.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

דפנה בבקשה.

גב' דפנה מריני:

קודם כל אני רוצה להגיד, שבהשוואה ללפני 30 שנה, אז זה היה גיהינום. אנחנו כן על הדרך הנכונה, כי אני זוכרת תקופות הרבה יותר איומות, זה קודם כל. יש לראות שבכל זאת יש לנו הישגים.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

יאמר לזכותו שהוא הפסיק את ההמתות של הסטריכנין.

גב' דפנה מריני:

אני חושבת שהנושא של עיקור וסירוס, אם אפשר היה לארגן את זה אפילו בתורות ופשוט להירשם, ושיהיו ממש יחידות, או שאפילו אנחנו המתנדבים נביא לעירייה בכלובים חתולים ונוכל להחזיר אותם.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

אגב, יש שירות כזה. לדעתי לא מספיק מפרסמים את השירותים שהעירייה נותנת בהקשר הזה. אחד - שירות הלילה, כמעט ולא ידוע שהוא קיים. לא חילוץ ולא טיפול. דבר שני - וזה גם כן תולדה של הקדנציה הקודמת, שמי שמאכיל חתולים שיכול ללכוד את החתולים שלו, יכול להרים טלפון למחלקה הווטרינרית ותקן אותי אם אני טועה.

עו"ד ראובן לדיאנסקי
חבר מועצה והנהלת העיר
יו"ר הוועדה

ד"ר צבי גליון:

זה תיקון שבא בזכותו של ראובן, שבא ואמר לי שזה לא הגיוני, ולכן מזה שלוש או ארבע שנים - העניין הזה מפורסם, כולם מוזמנים להיכנס לאתר האינטרנט של עיריית תל אביב, בעלי חיים, חתולים. תראו את כל הפרוצדורה ואת כל הזכויות של מאכילי החתולים. כל מאכיל חתולים, כל יום אנחנו עושים עשרה ניתוחים שמביאים הלוכדים, ועוד לפחות 2 או 3 שהביאו לנו על ידי מאכיל חתולים. הקשר איתנו הוא קשר באמצעות המייל, שולחים מייל, אני עונה למיילים גם בשבת, גם בערב. מתאמים עם האנשים, כלומר שאנשים יכולים להביא בעצמם. כל יום מגיעים אלינו אנשים.

גב' דפנה מריני:

דרך תיאום?

מר ראובן לדיאנסקי-היו"ר:

תיכנסו לאתר האינטרנט, תראו שם את הכול. העיקרון שמי שיכול ללכוד יכול לתאם ולהגיע עם החתולות.

ד"ר צבי גליון:

בלי תור, זה עניין של יום-יומיים.

גב' דפנה מריני:

לגבי חתולים שנפצעים ברחוב, או חתולים זרים שפתאום אנחנו רואים זרוקים וגוססים על הכביש - מה אנחנו עושים?

קריאה:

מחייגים 106.

מר ראובן לדיאנסקי-היו"ר:

גליון רושם את השאלות ויענה אח"כ.

עו"ד ראובן לדיאנסקי
 חבר מועצה והנהלת העיר
 יו"ר הוועדה

גב' תמי בצר:

בקשר לייעול העניין - מה הבעיה? כמו שלקחו לוכדות מ-SOS, אז לוקחים עוד כמה לוכדים, כי לא חסרים כאלה ומשתלטים על העיר. למה צריך לחכות כמה שנים? אתה יודע כמה מאות חתולים יש שם? רעיון מקורי, לקחת עוד לוכדים, לשלם להם ובבת אחת לעקר את החתולים. גם לווטרינרים פרטיים זה בסכומים לא גדולים, אפשר לעשות את זה.

ד"ר צבי גלין:

רשמתי את הכול.

גב' חוה רשף:

אני נתקלתי במקרה, כשהזמנתי לוכד ברחוב חובבי ציון, כאשר עבדתי שם בזמנו, הצלחתי להזמין לוכד לסביבה הזו, כשבמקרה הייתי שם עם הבת שלי, שהיא מביאה כל פעם חתולים לעירייה, ואני מניחה שגלין מכיר אותה, שמה רוני רשף. הזמנו לוכד, והבחור הזה עמד, הוא שם מלכודת רעועה לגמרי, החתול לא ממש רצה להיכנס, כשזו סתם לדוגמא. כשסוף סוף הוא נכנס הוא ברח, והלוכד עמד וגירד את הגב בעמוד חשמל ולא עשה כלום. הם פשוט לוכדים לא מיומנים, אני לא יודעת מאיפה הביאו אותם. ובליט ברירה הבת שלי נעשתה לוכדת בעצמה.

גב' תמי בצר:

אין לוכדים מקצועיים בעירייה, לצערי.

ד"ר צבי גלין:

יש פה עוד אנשים ומן ההגינות שתתני לאחרים גם לדבר. הבנו את כל מה שאת רוצה להגיד.

גב' תמי בצר:

עוד לא גמרתי את הכול. יש לי עוד כמה הצעות ייעול אחר כך.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

עו"ד ראובן לדיאנסקי
 חבר מועצה והנהלת העיר
 יו"ר הוועדה

מי עוד רוצה לדבר?

מר נועם לנגה:

אני יושב פה ומקשיב לכולם, האמת היא שאני לא כל כך בענייני החתולים. אבל זה נשמע כאילו מנסים להכבות שריפות, זה כל הזמן כיבוי שריפות. רוצים להתייעל בעניין ההאכלה, לא שומע פה שום תוכנית יותר ארוכה, במבט קדימה לכמה שנים שאומרת לצמצם את האוכלוסייה. מחכים שהחתולים ידלדלו מעצמם כאילו. לא נשמע כאילו זה באמת מתקדם לאיזשהו מקום

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

נועם, בסדר. אנחנו משתדלים, אם יש לך הצעות קונקרטיות - אני אשמח לקבל אותן. גיא בבקשה - גיא הוא היועץ המשפטי של יתנו לחיות לחיות.

עו"ד גיא נוסן:

קודם כל, בשם יתנו לחיות לחיות אני רוצה לשבח, בתור עמותה שהיא בפריסה ארצית ועובדת עם עיריות בכל הארץ באופן צמוד - ייאמר קודם כל שהעבודה שלנו עם עיריית תל אביב היא יוצאת מן הכלל. גם בגלל גליון, גם בגלל ראובן. זה שיתוף פעולה טוב, העירייה פועלת הרבה למען בעלי חיים. לא צריך לקחת את זה כמובן מאליו. אני לא אנקוב, אבל אני רואה מה קורה בעיריות אחרות ומקומות אחרים, שמביאים מאכילי חתולים לבתי משפט ואנחנו מייצגים אותם שם, ויש קנסות על האכלת חתולים. המצב פה טוב, ואפילו מצוין. אומר רק דבר אחד, שכן פתחנו קליניקה, של סטודנטים למשפטים שמקבלים פניות של תנאי אחזקה של כלבים. למשל אם אתה מחזיק כלב בצורה לא טובה או בצורה לא נאותה, בדרך כלל אנחנו מבקשים מהפיקוח העירוני להגיע ולהיכנס למתחם או להוציא את הכלב. יש פה איזו בעיה של סמכות, לפעמים זו המשטרה היא בעלת הסמכות, כי הפקחים לא יכולים להיכנס לחצרות ולפעמים זה הפיקוח העירוני. השאלה היא מה לעשות בסיטואציה הזו, איך לפעול למשל, אם יש כלב שלא מחזיקים אותו הרבה זמן? אני זוכר שפעם פנינו אליך ואמרת לפנות דרך 106.

ד"ר צבי גליון:

עו"ד ראובן לדיאנסקי
חבר מועצה והנהלת העיר
יו"ר הוועדה

אני הבנתי שבמשטרה הקימו יחידה,

עו"ד גיא נוסן:

יש בעיה של סמכויות.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

זו יחידת מתנדבים, וזה רק בנתניה.

קריאה:

הם לא עובדים כל יום, הם מתנדבים.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

אני אענה לך בקצרה. הרי לעיריית תל אביב יש בעיה של סמכויות אל מול סמכויות המשטרה, לא רק בעניין של בעלי חיים. לצערנו, לפיקוח העירוני חסרות סמכויות לעיתים של ממש, והם צריכים להיעזר או להיות תלויים ברצונה הטוב של משטרת ישראל. יש פורום בראשותו של המשנה למנכ"ל שזה פורום אכיפה. אני חושב שצריך לחשוב על הקמת ערוץ הידברות, מעין תת פורום אכיפה בכל מה שקשור לבעלי חיים. ואז כשמקבלים תלונות בתחום של התעללויות בבעלי חיים, כי יש שתי תלונות. הסמכות של הוטרנר העירוני נמצא בהיבט של רישוי וכלבת, פה יש לוטרנר העירוני סמכות. בכל מה שקשור להתעללויות והתעמרויות בחיות - יש בעיית סמכויות אמיתית. לכן צריך ליצור איזשהו תיאום בין המשטרה לעירייה כדי שהאזרח לא יתבלבל, כי כשהוא מתקשר ל-106, אומרים לו - 'התעללות? לך למשטרה'. הרבה פעמים אתה מתקשר למשטרה אז אומרים לך 'פנית כבר לעירייה? זה לא אנחנו'. בסופו של דבר היומנאי או המוקדן שעונה הוא לא תמיד בקיא.

עו"ד גיא נוסן:

צריך לראות אולי איזשהו שוטר, בשיתוף פעולה עם העירייה, שיוכל לפעול ביחד עמו.

עו"ד ראובן לדיאנסקי
 חבר מועצה והנהלת העיר
 יו"ר הוועדה

מר מוטי לוי:

יש במשטרה הירוקה.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

מי רצה עוד לדבר?

מוטי, בקצרה.

מר מוטי לוי:

אני רק אעדכן לגבי הכלבים, יש קצין במשטרה הירוקה שמטפל בנושא הזה ואפשר לפנות אליו. אני גם רוצה לדבר על משהו אחר. אני לא יודע אם אתם יודעים, אבל בשלוליות חורף יש גם חיות וכמו שאתם יודעים הם בסכנת הכחדה עולמית. אין לי בעיה, אני רואה פה דיון על חתולים ומעט על כלבים - זה מעניין, זה מרתק, זה מדהים. אבל אני חושב שיש גם טבע עירוני ואין לי שום בעיה,

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

טבע עירוני זה לא הפיקוח ולא המחלקה הווטרינרית. טבע עירוני זה שפ"ע והרשות להגנת הסביבה.

מר מוטי לוי:

אם אפשר להקדיש בחלק מהישיבה הזו או לעשות ישיבה אחרת על טבע עירוני, שגם יהיה דיון בנושא הזה. זה מה שהתכוונתי.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

היה סיור בשלושה אתרי טבע עירוניים לפני חודש וחצי עם הרשות לאיכות הסביבה, אנחנו דנים בזה ונדון בזה, אבל לא היום.

גב' אירה שטרס:

עו"ד ראובן לדיאנסקי
 חבר מועצה והנהלת העיר
 יו"ר הוועדה

זה משהו שאני חושבת עליו כבר קרוב ל-20 שנה, אבל בקשר למה שד"ר גלין אמר, יש 5,000 מאכילים וזה לא משנה אם יותר או פחות. האם אפשר לקחת מפה, או ליצור איזה גוף שפורס מפה ולחלק את העיר לאזורים? וכמו שהוא אמר, כאן יש 20, לזו יש 50, ויודעים שכך וכך ברחוב יחזקאל, כך וכך בלוינסקי. ואז האנשים יודעים, העירייה יודעת, והכול מסודר. ואז באמת לא משאירים לעורבים אוכל ורחובות מלוכלכים.

ד"ר צבי גלין:

אני אתייחס לכך בסוף.

גב' אסתי כהן:

אני רציתי לחדד משהו, ורציתי להתייחס גם למה שאירה אמרה. אנחנו האנשים שמטפלים בחתולי רחוב מרגישים לבד בעולם. אנחנו לא יודעים למי לפנות, אנחנו דואגים לחתולים לא ממקום הזוי. אתה רואה חתול פצוע באמצע הלילה, יש בחצר חתול כרות רגל - אז מה אני עושה? לקח לי שבוע לאתר את החצר שהוא נמצא בה, ואז הבנתי שהלוכדים בעירייה אינם מורשים להשתמש בחיצים. אי אפשר היה ללכוד אותו אחרת, נאלצתי להזמין את אבי קוזי ולהמתין מ-7 בבוקר עד 12, עד שהוא הגיע ליד החתול כדי לא לאבד קשר עין איתו. אתם לא מכירים את השטח. בשטח החיים קשים מאוד. אנחנו פשוט רכי לב אולי, אנחנו נורא עוזרים לחתולים. אבל זה לא שזה בא רק לידי ביטוי בהוצאות על האוכל והוצאות על ווטרינרים. טוב ליבו של ד"ר קישון שפעם הציל חתולה שמישהי נתן לה בעיטה בלחי וריסק לה את הפנים. אבל לא ידעתי מה לעשות, אין לי כתובת, גם לא ללוכדים מקצועיים. הלוכדים של העירייה כבודם במקומם מונח. אבל הם לא ממש יודעים, אני צריכה לחכות לערב כי אני יודעת שאבי עובד או נטלי ואז יש אנשים מקצועיים. ההוצאות הווטרינריות על חתולים פצועים, החתול כרות הרגל כבר לא יכולתי - לאן אני הולכת? יש מרפאה עירונית ששם יטפלו בו כמו שצריך, עם אשפוז ועם כל התרופות שמגיעות? בעיניי אפילו עיקורים של חתולים, שמוציאים אותן אחרי 24 שעות, בעיניי זה ניתוח מאגיורי, זה לא משהו שלא כואב. זה נורא כואב, וזה מזדהם ברחוב. אני לא משחררת חתולות אחרי עיקור, אחרי כמה שעות, אני לא עושה את זה. יש לי הוצאות כבדות, לכולנו. אני יודעת שמדברים על זה, אין לנו גוף אפילו שמכיר את כל מאכלי החתולים, שיועד אם אפשר לעזור, אם אפשר לפנות. האם יש מרפאה של העירייה?

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

עו"ד ראובן לדיאנסקי
 חבר מועצה והנהלת העיר
 יו"ר הוועדה

בזמן קצר אמרת דברים ממוקדים, נהירים וברורים.

גב' ענת בן:

אני רוצה לדבר על נושא לגמרי, הנושא הוא חוף הכלבים. רוב בעלי הכלבים בתל אביב מרוכזים, כמו שאתה יודע, באזור לב תל אביב. שם הריכוז הגדול ביותר של בעלי כלבים. חוף הכלבים הכי קרוב אלי הביתה הוא ליד יפו.

קריאה:

יש את הילטון.

ד"ר צבי גליון:

השאלה שלך ברורה לחלוטין. על המיקום - אני אענה.

גב' ענת בן:

המיקום הוא חשוב. מדוע אני צריכה לרוץ עם הכלבים שלי עד יפו, בשעה שיש שם אוכלוסייה שלא כל כך אוהבת כלבים?

מר ראובן לדיאנסקי-היו"ר:

ואם היו מאפשרים לשחרר בכל חוף אחרי 9 בערב?

גב' ענת בן:

זה היה נהדר, היה פנטסטי.

קריאה:

למה לא להפוך את חוף טרומפלדור לחוף כלבים? זה באמצע.

גב' אורנה יהב:

עו"ד ראובן לדיאנסקי
 חבר מועצה והנהלת העיר
 יו"ר הוועדה

אפשר משהו לגבי העיקורים והסירוסים?

קודם כל תודה על ההתכנסות הזו. אני כן רוצה להגיד תודה לגלין באופן אישי, וגם בשם הכלבים פה בעיר. אני גרה פה הרבה שנים, יש הרבה מה לעשות ויש לי גם טענות, אבל אין ספק שהעיר הזו מובילה לפחות בארץ בהרבה מובנים בעניין הזה של בעלי חיים. לאנשים כמונו שאכפת להם הרבה יותר פשוט לגור פה. כשגלין הגיע הוא באמת שינה את העניינים האלה עם ההרדמות, היו לו כל מיני דרכים יפות. בקיצור, דברים שעזרו לאנשים שהיה אכפת להם וזה בהחלט לא הולך ברגל ולא מובן מאליו.

מכאן צריך להמשיך הלאה, יש הרבה מאיתנו בעיר וזה בהחלט יכול לעזור לעניין הזה.

גיא דיבר בהקשר הזה של ההתנגשות, מה שנופל בין הכיסאות בין המשטרה לעירייה. זה גם מה שבא לידי ביטוי בנושא הסוסים. נכון שהיום אין הרבה, אבל זה לא כל כך בזכות העירייה, זה קצת כמו עם ניצולי השואה שפשוט מתים בדרך.

קריאה:

ממש לא.

גב' אורנה יהב:

זה מהניסיון שלי.

קריאה:

את טועה.

גב' אורנה יהב:

מה שטוב שיש גם חוק עירוני בנושא הסוסים, וגם חוק מבחינת תחבורה. זאת אומרת שיש חוקים לטובת הנושא הזה, ובהחלט ניתן להפעילם. חסרים שני דברים:

1. מקום זמני. הייתי שמחה אם העירייה הייתה נותנת לזה מענה, כמו שנותנת לכלבים. מקום זמני עד שאנחנו מתארגנים על בית. כי הנושא של בית לחיות גדולות הוא נושא מאוד כאוב, בעיקר מבחינה כלכלית. זה לא כזה פשוט. מה שקורה כשאנחנו רואים סוס, אנחנו גם צריכים להתארגן עוד קודם על בית ואז מתחילה הסאגה שלנו עם העירייה. שזה אומר 106, זה אומר שהסוס בינתיים הולך כמו שאתם מבינים. צריך

עו"ד ראובן לדיאנסקי
 חבר מועצה והנהלת העיר
 יו"ר הוועדה

להגיע פקח, צריך להגיע שוטר, וגם אז הם יכולים רק לתת קנס כי הם צריכים את גלין כדי שיוריד אותו מהכביש. מי שמכיר את העניין הזה יודע. הדבר הזה, זו פינה שאני חושבת שלא קשה לסגור אותה, לא נשאר הרבה. אני אשמח אם גלין והעירייה ישתפו איתנו פעולה בעניין הזה.

מר שגיב לוי:

אני רוצה לגעת בנושא הסוסים, שהוא נושא כאוב, וזה לך אדון ירדני. לוקח לא מעט זמן מהרגע שמתקשרים ל-106 ועד שהפיקוח מצליח להגיע. אני מבין שיש להם הרבה דברים לעשות, צריך אולי לעשות תיעודף בנושא הסוסים, כי צריך להבין שהסוס בינתיים מתקדם עם העגלון, אולי אפילו לשלב את הסיירת הירוקה שלא שייכת אליך אלא שייכת לשפ"ע, אבל לשלב כוחות בעניין הזה. כי הם עם הקטנועים יכולים להגיע במהירות ולרדוף אחרי העגלה הזו.

נושא שני, יש סוס פוני ביפו, מסתובב כל הזמן ומרכיב ילדים, על הצוק למעלה. לא יודע עד כמה זה מותר או לא- גם צריך לבדוק את הנושא הזה. ראיתי אותו אתמול כשחזרתי מחוף הכלבים.

גב' אורנה יהב:

דרך אגב, זה משהו שאסור לעשות אותו מבחינה חוקית. בפארק הירקון אסור להיכנס עם סוסים, כמו שאסור לי לנסוע עם הטוסטוס שלי בפארק. אותו חוק, יש שלט. כל שבת וכל חג יש מישהו שאתם בטח מכירים אותו, שבא לשם עם הסוסה שלו ועם ארבעה סוסי פוני. אני חוויתי את זה ביום העצמאות, כבר בשנה שעברה מיום העצמאות, זה כבר סיפור שנמשך. היו שלושה פקחים, הם היו אמורים ליצור איתי קשר כי הסוס מן הסתם זו. אף אחד לא התקשר, ואחרי מריבות עם 106, השלישי כן התקשר אלי. הוא בא, הסוס מן הסתם לא היה במקום, הוא נסע. הפקח אמר לי 'תתקשרי עוד פעם'. אמרתי לו 'אתה יודע שכל הסיפור הזה שעות'. 'אין לי מה לעשות, אני חייב לזוז, תתקשרי עוד פעם'. אחרי 20 דקות ראיתי את הסוס עוד פעם, התקשרתי עוד פעם, לא הסכימו לשלוח. דיברתי עם בן ציון שבסוף הסכים להתקשר אלי, היה מאוד נחמד. התקשר אלי, אמר לי שהפקח יגיע. שעתיים עמדתי שם לחכות לו ואני עקבתי אחרי הסוס, ולא הגיע.

קריאה:

מה הבעיה של סוסים בפארק?

עו"ד ראובן לדיאנסקי
 חבר מועצה והנהלת העיר
 יו"ר הוועדה

גב' אורנה יהב:

אסור לסוסים להסתובב בפארק, בטח לא למכור את שירותיו.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

אורנה, הבנו. יש לי מה להגיד לך, כי אני במקרה גם דירקטור בגני יהושוע, זה לא נכון מה שאת אומרת אבל אחר כך נתייחס לזה. אם את חושבת שזה לא ראוי מוסרית, זה עניין אחר.

מר ציון גיל:

אני רוצה להציג את הצד השני.

אני עזבתי את מרכז תל אביב בגלל שכנה שהאכילה קרוב ל-100 חתולים אצלנו בבניין. היא גרה בקומה שלישית, ברחוב לכיש. זה היה אחד מהתקדימים. אני אהבתי חתולים, יש לי טראומה מחתולים, יש לי סיוט ממאכילות חתולים. זה היה פשוט קטסטרופה. היו שם 100 חתולים, אי אפשר להיכנס לבניין. שלוש פעמים ביום היא הייתה מרטיבה להם את האוכל. היא הפכה את כל השכונה לשונאת חתולים, וסליחה שאני נשמע ככה, אבל זה ממש פגע לנו באיכות החיים, פגע לנו בשגרת החיים ובבריאות. בבריאות הנפש ובבריאות הפיזית. כי להיכנס לבניין שיש בו 100 חתולים שקופצים עליך, שמחרבנים - זה סיוט.

גב' דפנה מריני:

הם לא עושים את זה, זה לא נכון. הם לא קופצים עליך.

מר ציון גיל:

רגע, תנו לי לדבר. זו היתה החוויה האישית שלי, אתם רואים למה לא אוהבים אתכן? כי זו התשובה שלכן, להתנפל. תקשיבו טוב, עלי קפצו חתולים שלוש פעמים ביום. עלי אישית. חירבנו לי בכניסה לבית, השתינו לי בתוך הבית בתקופת הייחום.

גב' תמי בצר:

למה לא הזמנת עיקורים?

עו"ד ראובן לדיאנסקי
 חבר מועצה והנהלת העיר
 יו"ר הוועדה

מר ציון גיל:

הזמנתי עיקורים, הזמנתי משטרה, הזמנתי את המשרד לאיכות הסביבה.

דב' גב' תמי בצר:

חוץ מזה אפשר למצוא פינת האכלה.

מר ציון גיל:

בבקשה, תנו לי לדבר, כי אני אתכן. היו לי שני חתולים בבית, היום יש לי שני כלבים בבית. אני אתכן. אתן צריכות להבין שאם אתן רוצות לשלב את התחביב שלכן,

גב' דפנה מריני:

זה לא תחביב. אנחנו לא נהנות מזה. אנחנו סובלות מזה, אתה לא מבין??
הוא לא אוהב חתולים, הוא לא מבין מה אנחנו עוברות.

גב' תמי בצר:

אנחנו מתמוטטות וזה הובי??
אנחנו מאכילות הומלסים – האם זה מעניין אותך??

מר ציון גיל:

בואו וטראו כמה נוער במצוקה יש ביפו.

גב' דפנה מריני:

יש הרבה אנשים במצוקה, יש סבל בכל העולם.

גב' חוה רשף:

כולם שווים בסבל – בני אדם וחיות.

עו"ד ראובן לדיאנסקי
חבר מועצה והנהלת העיר
יו"ר הוועדה

גב' דפנה מריני:

הוא לא מבין מה שאנחנו עוברים. הוא אומר שזה הובי.

גב' תמי בצר:

אחרי זה רוצים לעשות שלום עם ערבים. לא יכולים לראות חתול ברחוב – אז איך אתה רוצה לעשות שלום עם ערבים??

מר ציון גיל:

יש שני צדדים למטבע.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

אני מבקש שקט. מי שרוצה לדבר שיצא החוצה. הייתה פה הערה, אני לא מסכים עם שום דבר שהוא אמר.

מר ציון גיל:

אבל לא הספקתי להגיד.

גב' דפנה מריני:

אמרת מספיק.

גב' תמי בצר:

אמרת שקרים.

מר ציון גיל:

אני מבקש שתכריזו על מקומות האכלה שמותר ואסור, זה מה שניסיתי להגיד.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

עו"ד ראובן לדיאנסקי
 חבר מועצה והנהלת העיר
 יו"ר הוועדה

אני מבקש שקט. בואו נמשיך. אנחנו סיימנו כרגע עם הוויכוח, מי שרוצה לדבר באופן כללי ולא ישירות לציון-בבקשה.

גב' עמליה פלס:

אני גרה באותו מקום כמעט 15 שנים. כשהגעתי היו מאות חתולים תודות לאיריס גפני, כי בדיוק קרה לי מה שקרה עם הפקס, וזה היסטוריה, ואני לא מתלוננת כי הייתה עזרה בביצרון בשם דניאלה המליונרית, ואז כל חתול עלה 80 שקל דרך בועז ארד. אני עיקרתי חתולים במאות וזה מתועד. אז לא היו מאות חתולים כי עיקרתי אותם.

נשארה האלימות של האנשים. הוא דווקא נחמד, הוא לא אלים. אבל אני גרה בסביבה שכל יום שני וחמישי מישו עוזב את הדירה המושכרת ובא 'שחקן' חדש. ומתוך שכונה, כי זה סבב האכלה, כל פעם צץ מישו אחד שאפילו יש לו שכירות של כמה חודשים או של שנתיים, שמשהו מפריע לו. האחרון מפריע לו מישו יש לו אופנועים שהם לא זזים. הוא מאחסן אותם בכביש, אסור לי להיכנס לחצר להאכיל, אז אני מאכילה על המדרכה. המדרכה הזו משמשת לחובבן, זה תחביב - לשים שני אופנועים כאחסנה, לא לשימוש. הם לא זזים. ואז הוא אלים כלפיי, כי לי יש תחביב להאכיל חתולים, חתולים שעיקרתי ואני לוקחת לקליניקות לטפל בהן.

מר ציון גיל:

אבל יש משטרה.

גב' תמי בצר:

ראובן, תשים לנו שוטר קהילתי, שבמצב כזה יבוא מישו שיעזור לנו.

מר ציון גיל:

אני מוכן לבוא ולעזור לכם.

סאשה:

אני רציתי לשאול לגבי התקציב, אם אפשר לדעת כמה קיבלתם ובכמה השתמשתם. הדבר הכי חשוב בהאכלת חתולים זה לעקר אותם. בשנתיים האחרונות יש ירידה בהמלטות.

עו"ד ראובן לדיאנסקי
 חבר מועצה והנהלת העיר
 יו"ר הוועדה

גב' תמי בצר:

אנחנו רוצים לדעת את התקציב – כמה נכנס וכמה יצא?

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

תיכף אני אדבר על שקיפות. התקציב העירוני מופיע באתר העירוני, אפשר לראות שם את התקציב של 2013, מה הוצא ב-2013 ואת התקציב של 2014.

מר שגיב לוי:

אחת השכונות שיותר עמוסה בחתולי רחוב היא שכונת פלורנטיין. בשכונה הזו יש חלוקה בין המאכילים על אזורים. משתדלים לא להיכנס אחד לטריטוריה של השני, גם ככה יש יותר מדי אוכל ברחובות, עם זה אני מסכים. אבל אני בטוח שאם התושבים רוצים הם יכולים לסדר את זה בינם לבין עצמם, זה עובד יפה בפלורנטיין ואין שום סיבה שזה לא יעבוד בשכונות אחרות. מה שכן, תושבי פלורנטיין הם תושבים עם קצת פחות אגו. דבר שני שרציתי להגיד כאן, וזה דווקא למנהל אגף הפיקוח. יש בעיה בשכונות מרכז וצפון העיר של התייחסות לא נאותה של אנשים כלפי קהילת המאכילים, זה בעיקר במרכז העיר ופחות בדרומה, אני רואה את זה טוב-טוב. וגם נושא של התנהגות לא נאותה של בעלי כלבים כלפי חתולים, גם את זה רואים רק במרכז העיר. כאן אולי כדאי להוציא מכתב ממנהל אגף הפיקוח, או מהוועדה העירונית, שמסביר שחתול הוא חלק מהמרקם החברתי ויש לו חשיבות בתוך החיים העירוניים, וצריך להתייחס אליו בהתאם. כמו כן, גם אל קהילת המאכילים כמובן. אני חושב שחשוב שיצא מסמך כזה מטעם העירייה.

גב' זהבה ארזואן:

אומר משהו בקצרה. אני אומרת שיש עוד אופציה, יש מאכלי חתולים שאנחנו לא מכירים. אני מכירה אחד שהוא במשך שנים, הוא מגיע שנים לקריית ספר. אנחנו מנסים לעקר את החתולים שם למרות שאני הגשתי את הפנייה לא הצלחנו. מה שאני הזמנתי באופן אישי, באו העירייה ועשו את העבודה תוך שלושה חודשים. אבל אולי כדאי שבעירייה נצא באיזשהו מבצע, לפחות של ארבע פעמים בשנה כדי שיפנו ונוכל לעשות את זה מרוכז במוקדים- בצפון, במרכז ובדרום. אנשים יופנו לעירייה בעקבות זה שהעירייה תפיץ את זה שאנחנו

עו"ד ראובן לדיאנסקי
חבר מועצה ונהלת העיר
יו"ר הוועדה

יכולים לעשות עיקורים וסירוסים, ואז נגיע לאותם מוקדים. כי אתה צריך לא להאכיל את החתולים באותו זמן.

גב' חוה רשף:

התבקשתי לייצג חבורה של מוליכי כלבים, רובן פנסיונריות, קשות יום. הן פשוט חגגו פעם בגן העצמאות, הכלבים היו משוחררים ורצו ונהנינו, עד שהתחילו לשסות בהם פקחים, ואז צמצמו לכלבים את שטח המחיה למטר על מטר.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

יש שם גינת כלבים חדשה.

גב' חוה רשף:

מה הגודל שלה?

ד"ר צבי גליון:

ענקית.

גב' חוה רשף:

ברגע שהכלבים מגודרים הם מתחילים לריב, הם צריכים את המרחב לרוץ. מה שקורה שהכלבים משמינים ונעשים תוקפנים נורא. בעלי הכלבים הולכים אתם בצורה חרישית ופוחדים אפילו בלילה לשחרר אותם. וזה בלתי אפשרי וגם לא בריא לכתב.

גב' תמי בצר:

אני רוצה לשאול שאלה קצרה. איך אוכפים את החוק שבעלי הכלבים גם יאספו אחרי הכלבים שלהם? זה דבר שהוא בלתי נסבל.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

עו"ד ראובן לדיאנסקי
 חבר מועצה והנהלת העיר
 יו"ר הוועדה

ד"ר קישון אחרון, ואז נגמר הזמן.

ד"ר רפי קישון:

קודם כל, כתבתי מאמר שנקרא 'חתולי הרחוב' לפני שנים רבות, כ-15 שנים או יותר, זה היה בזמנו בעיתון "לאשה". זה מאמר שמסביר שחתולי הרחוב הם חשובים. הם חוליית הגנה אקולוגית המגנה על הסביבה. פתאום התייחסות חיובית אליהם, אני חושב שזה אחד המאמרים הכי נקראים בנושא באינטרנט, ואתם מוזמנים להוריד אותו ולהשתמש בו כדי לשכנע אנשים שרואים בחתול עדיין מטרד או אויב- להבין שהוא בעצם עוזר ומגן מפני מכרסמים, נחשים וכו'.

עם עמותת 'תנו לחיות לחיות' הגשתי איתם דו"ח חתולים דרי רחוב, שגם מדבר על אותם עקרונות. היינו בוועדת הכנסת, אני נאמתי שם, זה היה ב-2010. אנחנו צריכים לנצל קונסטלציה חיובית, שמצד אחד יש ווטרינר ראשי שהוא מאוד חיובי ביחסו לבעלי חיים כמו שרבים גם החמיאו לו וציינו את זה, את כל ההתפתחות הנהדרת. יש צוות מקצועי, רצון טוב, הכול קיים. יש מצד שני אוכלוסייה גדולה של מאכילי חתולים שרוצה לעשות ולעזור. את כל הכוחות האלה צריך פשוט לאחד, לקבל עוד תקציב מהעירייה ולעשות מבצע עיקורים. אני במרפאתי מקדיש חלק מהעבודה של המרפאה לעזור לחלכאים, נדכאים, חתולי רחוב, חתולי חצר. אבל המשאבים מוגבלים כי זה מכיסי הפרטי, איש לא משלם לי על זה. אני מניח שכך רוב המרפאות עושות. אם מאחדים כוחות עם כל המרפאות, וכל אחד תורם את חלקו הקטן לעיקור הזה ביחד עם העירייה, אז אפשר להגיע למסה גדולה שבאמת תוריד את מספר החתולים ואז כולם יהיו מרוצים. יהיו חתולים, יהיו מאכילי חתולים. האנשים שסובלים כביכול מהחתולים פחות יתלוננו. זה נראה לי הפתרון. כמו תמיד, בסופו של דבר השאלה אם אפשר לקבל עוד כסף לנושא הזה, זו הנקודה מצד העירייה. צריך לחשוב איך עושים את זה מהצד הפוליטי.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

חברים, בבקשה שקט.

תראו, עלו פה הרבה סוגיות בהרבה נושאים. ד"ר צבי גלין ישתדל לענות על רובם. כמו הרבה דברים בחיים יש דברים לכאן ולכאן. יש כאלה שתומכים בצורה ניכרת בהסדרת פינות האכלה מסודרות, יש כאלה שאומרים

עו"ד ראובן לדיאנסקי
 חבר מועצה והנהלת העיר
 יו"ר הוועדה

לא, כי אחרת אותה גברת שגרה ברח' וויצמן 100 ומאכילה מתחת לבית ופינת האכלה שלה תהיה בוויצמן 1, היא תצטרך ללכת לשם ומה החתולים ילכו אחריה? ואם היא לא תאכיל בפינת האכלה יתנו לה דו"ח? יש הרבה מאוד סימני שאלה לגבי הדברים האלה. בעיקר, בסופו של דבר כשמדברים על האכלת חתולים, ופה היה את הפלג הקיצוני בכל מה שקשור למטרדים של האכלות, אז אנחנו צריכים ללמוד שיחד עם העובדה שיש הסכמה או היתר שניתן על ידי בג"צ להאכיל חתולים במרחב הציבורי. בג"צ קבע שניתן להאכיל במרחב הציבורי, יחד עם זאת אנחנו חיים בעיר. ובעיר צריכים בסופו של דבר לאזן בין צרכים של אנשים שרוצים להאכיל, לבין צרכים של אנשים שלא רוצים את המטרדים. והרבה פעמים בגלל שחלקנו לא מקפידים על דברים, כמו למשל איסוף של צואה. אני בא וטוען שמי שלא אוסף את הצואה של הכלב שלו, הוא פועל נגד האינטרס של אהבת בעלי חיים. כי מה אומרים אנשים? 'הכלבים המסריחים שמלכלכים את העיר'. אבל מה כלב יכול לעשות, הוא יכול לאסוף את הצואה שלו? אז אם אותו אדם לא אוסף בגמר ההאכלה את האוכל היבש שהוא שם, אלא משאיר, כשם שיש לנו אחת כזו בשכונה שמאכילה באופן חופשי עם עיסות שהיא זורקת בכל מקום. גלין מכיר אותה, כולנו מכירים אותה ונותנים לה לעשות את זה ומעלימים עין. כי השכונה יותר סובלנית. אני גרתי פעם בדירה שמהקומה השלישית היו זורקים את העוף למטה, לשביל. זה באמת לא כל כך נעים, ואני מחויב לנושא של בעלי חיים. אבל צריך לאזן בין הדברים.

אני סיימתי עם החלק הזה, בסוף אני אקריא איזשהן נקודות, שיוגדרו כהחלטה של הוועדה. ועכשיו גלין יענה לכן על השאלות.

ד"ר צבי גלין:

נושא אחד שעלה פה, נושא של סוסים והתעללות בבעלי חיים, כפי שדיבר על זה גיא, היועץ המשפטי של "תנו לחיות לחיות". אתם צריכים להבין דבר אחד. יש הרבה דברים שהיינו רוצים לעשות אבל אין סמכויות. הסמכויות לגבי סמכויות מעצר, סמכויות כניסה - כל יום אנחנו מקבלים פניות- יש בתוך בית חשד להתעללות. היום עבירות של צער בעלי חיים הן מסוג העבירות בדרגה הכי נמוכה, זה אומר שמבחינת החשד אם שוטר צריך לפרוץ לבית, יש לו היתר לפרוץ רק אם יש חשש לפשע. העבירה של חוק צער בעלי חיים איננה פשע, נדמה לי שזה חטא, שזה הדבר הכי נמוך ולכן אין סמכות פריצה. אני מבין שאתם מצפים מהעירייה, וזה בסדר גמור שהתושבים מחכים ומצפים מהעירייה. מצד אחד אני שמח שאני שומע את כל האנשים פה, חלק אמרו בעד וחלק נגד. אחד הדברים שאני רואה פה, איפה שאנחנו נכשלים בעבודה אני חושב שיש אנשים שנכנסים ועושים עבודה טובה. אני יכול להעיד ממה שאני מכיר. אבל איפה אנחנו נכשלים? בהעברת המידע

עו"ד ראובן לדיאנסקי
 חבר מועצה והנהלת העיר
 יו"ר הוועדה

לאנשים. אמרתי לכם, לגבי הנושא של סמכויות, גם לגבי סוסים. היה בזמנו לפני 3-4 שנים עם ראובן, הלכנו בקטע של חקיקה, לעשות תמרורים מיוחדים. כי תמרור צריך לקבל אישור מהעירייה וגם משר התחבורה. ועשינו תמרורים כדי שהסוסים האלה לא יכנסו.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

הותקנו 24 תמרורים בכניסות הדרומיות לעיר. אבל התמרורים האלה הם בסמכות אכיפתית של המשטרה, כי זה לפי פקודת התעבורה. ומי אוכף?

ד"ר צבי גלין:

אני רוצה להגיד לכם, שכולם שלנו. העירייה שלנו, של כולנו. המשטרה היא של כולנו. יש כל מיני בעיות וסדרי עדיפויות, ולצד הרב לא אצל כולם הנושא של בעלי חיים הוא בראש סדר העדיפויות. מה שאני רוצה להגיד - שמעתי פה על סוסי פוני וכך הלאה. אני לא יודע מתי ראיתם אותם, סוסי הפוני האלה הם אצלנו, אנחנו החרמנו את סוסי הפוני האלה.

גב' אורנה יהב:

ראינו אותם בשבת האחרונה.

ד"ר צבי גלין:

אז יכול להיות שהביאו חדשים.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

אומר במשפט אחד לגבי סוסי פוני; גני יהושע מתירה לזכיון מורשה להביא ביום שבת סוסי פוני לטובת שעשוע של הציבור. תגידי מוסרי או לא - זה עניין אחר. יש פלג אחר, שזה מה שנקרא 'הגינגים' של פרדס כץ, שהם הגיעו לשם באופן פיראטי, וגני יהושע העמידו על חשבון החברה/העירייה כל שבת שני שוטרים בתשלום, על מנת להתמודד עם התופעה הזו. אבל מה לעשות שבחלק הצפוני פארק גני יהושע הוא 3,500 מטר, וכשהגיע השוטר לאזור מסוים אז הפוני עבר לאזור אחר, וכך הם רדפו אחד אחרי השני.

עו"ד ראובן לדיאנסקי
חבר מועצה והנהלת העיר
יו"ר הוועדה

גב' אורנה יהב:

ביום העצמאות הוא נמצא שם עם הסוסה שלו, עם הכרכרה ויש ארבע סוסי פוני מחוברים אליה.

מר ראובן לדיאנסקי-היו"ר:

אז זה לא בסדר.

ד"ר צבי גליון:

אנחנו רוצים להתקדם, או שאתם מאמינים לי או שאתם לא מאמינים לי. מינואר עד היום אספנו 15 סוסים של אותו אדם, כולל שלושה סוסי פוני שנמצאים אצלנו ועולים לנו הרבה כסף להחזיק אותם. אני נורא מכבד אתכם, אבל כשאני אומר משהו אלה העובדות.

מר ראובן לדיאנסקי-היו"ר:

אני אדבר עם חיים רונן, מנכ"ל הפארק, אני אבדוק איפה הדברים עומדים ואני אתן לך תשובה.

מר שגיב לוי:

אני מזכיר גם את הסוסים ביפו, על הטיילת החדשה.

מר ראובן לדיאנסקי-היו"ר:

עכשיו בלי שאלות.

ד"ר צבי גליון:

מצד אחד מישוהו בא ואמר 'למה באים מהסיירת הירוקה', מצד שני מישוהו אמר ההיפך. ואני ביחד עם ראובן חושב, כבעל כלב/ה, שיקרה לי מאוד, ואני הולך גם ב-5 בבוקר כשאני יורד איתה אני אוסף את הצואה. אני חושב שמי שלא אוסף, כבעל כלב, הוא פוגע בדיעה של סך כל האנשים האחרים בנו. אותו דבר, אגב, ואני לא רוצה להיכנס ולהעיר פה אם קוראים לזה אהבה, עיסוק, תחביב. לא נכנס פה לזה. אבל אני אומר, אותו דבר מאכילי החתולים חשוב מאוד שיבינו שלמרות שב-20 השנים האחרונות אנחנו עושים אפליה מתקנת ביחס אליהם, ולשמחתנו הרבה ובשיתוף שלנו גם החקיקה ובג"צ אמר את דברו, ויש זכויות לבעלי חיים. אבל יחד

עו"ד ראובן לדיאנסקי
 חבר מועצה והנהלת העיר
 יו"ר הוועדה

עם זה, חשוב מאוד שמאכלי החתולים יבינו שזה אחלה דבר שהם עושים, ואני רק הערתי שזה לא עושה שכל להאכיל 100. אבל אם מישהו רוצה להאכיל גם 200 שימשיך להאכיל אותם. אבל שיעשה את זה במקום שלא יפריע לאנשים אחרים, ולא יעורר אנשים שיכול להיות שהיו ניטרליים לגבי בעלי חיים, וכתוצאה מהדווקא, כתוצאה מהמקום לעשות, כתוצאה מכל הדברים האלה. אגב, מה שציון אמר, זה לא במקום אחד בעיר. יש לנו אינספור בעיות, אנחנו מתעסקים עם זה כל יום. השיטה שלנו היא לא שיטה של משפטים, אנחנו הולכים בשיטה של פשרה. ב-99% אנחנו מגיעים למאכלים ומצליחים לשכנע אותם בטוב שאם הם אוהבים את החתולים כמו שאנחנו אוהבים את החתולים, הם יעשו את זה בצורה מכובדת, בצורה מסודרת, נקייה. לא יפריעו לאנשים. רחוק ממעבר אנשים, בצורה כזו שלא יעוררו עליהם. כי אני אומר שיש בעיר 5,000 מאכלים אוהבים חתולים, ויש עוד 50,000 שאני קורא להם 'שאוהבים את החתולים קצת פחות'. ואם בא אלי אזרח שאומר לי 'אני קניתי טויוטה חדשה ועם כל הכבוד למאכילה, אני לא רוצה בבוקר לראות אותו יושב לי על הגג'. אז אני אומר לו 'תשמע, זכותך'. ואני קורא למאכילה, אישה נבונה, ואומר לה והיא אומרת לי 'אתה צודק'. אני רוצה שהבן אדם יהיה מבסוט, אני אעביר את נקודת ההאכלה 100 מטר ימינה'. והיא מאכילה, ובא שלום על ישראל. זה שקנה את הטויוטה החדשה מתחיל להעריך את מאכלי החתולים, כי הוא אומר שהם אנשים יקרים, גם מתחשבים בחתולים, וגם מתחשבים בו.

מישהי פה הציגה שאלה איפה שמים חיות גדולות, שאין מקום. למען הסדר הטוב, במסגרת הדברים אני נותן לכם גם אינפורמציה. העירייה שכרה שירותים של כמה חוות שכרגע, ברגע זה, יושבים בהם כמה סוסים כולל סוסי הפוני של הגיינג'י, כולל עוד. מינואר השנה כבר אספנו 15 סוסים, חלק נאספו בבית החולים הווטרנרי. אנחנו מוציאים אותם מחוץ לתל אביב כדי שלא יבואו לקחת אותם. עיריית תל אביב משלמת כסף טוב על כל יום שהסוסים שם. שתדעו שאין בעיה של מקום איפה לשים את הסוסים. לא להוביל ולא לשים. הבעיה שלנו מבחינת התפיסות.

לגבי חוף הכלבים - כוטרנר אני אומר לכם, אנחנו זורמים אתכם. נתנו ארבעה חופים לכלבים. כוטרנר, זה לא נכון לקחת את הכלבים לחוף הים. לא עושה טוב לכלב. יש הרבה אוהבי בעלי חיים שיש להם היגיון, שעושים האנשה לבעל החיים. בעל החיים אוהב לישון, קר לו, יש כאלה שמדליקים לו מזגן. יש כאלה שמחליטים שהוא אוהב להתרחץ. בעלי חיים לא צריך לרחוץ, כלב לא רוחצים בכלל. יש כאלה שאומרים 'מה, אני לא אקלח את הכלב?', אנחנו מתקלחים פעם ופעמיים ביום, כלב לא צריך. אותו דבר לגבי נושא של ללכת לים. הליכה לים אני מתנגד לה. החול חם, חם מאוד. הכלבים לא מצליחים לקרר את עצמם, אנחנו לא

עו"ד ראובן לדיאנסקי
 חבר מועצה והנהלת העיר
 יו"ר הוועדה

מבינים מה הם מרגישים בים. ללכת לשהות איתם בים זה דבר שהוא להבנתי לא טוב. יכול להיות שד"ר קישון חושב אחרת ממני.

הנושא הכבד ביותר הוא הנושא של החתולים. כמו שאמרתי בנושאים האחרים, הנושא של חוסר המידע-קיים וזמין, ואנחנו מעדכנים אותו באתר האינטרנט. אני מזמין כל אחד מכם להיכנס לאתר, יש שם את האימייל שלי, של העוזרת שלי ועוד. כל אחד יכול לפנות, זו הדרך הטובה ביותר. שמעתי מישהו ברקע שאומר שלא עונים בטלפון, אנחנו לא עונים בטלפון כי לענות בטלפון ראיתם מה קורה פה, כל אחד מדבר מה שהוא רוצה. היום לכל אחד יש אימייל, מעביר את הידיעה. יש כמה אנשים שעדיין אין להם, ואז הם פונים למוקד העירוני ועושים את זה בשבילם. כל האנשים מגיעים אלינו ומקבלים תשובה בזמן מהיר, זה אמצעי הקשר. יש שם טופס, מה שראובן דיבר עליו. טופס מילוי מקוון, יכולים לפנות אלינו. יש אצלנו תור לפי סדר ההגעה. אנחנו עובדים כל יום חוץ משבתות וחגים. אנחנו עושים כל יום גם את הסיפור הזה של לוכדות שמביאות אלינו חתולים. יש לנו לוכדות מטעם SOS ו'תנו לחיות לחיות' שעושים את הלכידה עבורנו. בזמנו לבקשת ראובן נכנסנו גם לעניין הזה, ויש פה לפחות מספר אנשים שקיבלו את השירות הזה, שמביאים בעצמם. ואז התור לוקח יום או יומיים עד שבוע ימים, יכולים להביא מי שרוצה להביא בעצמו. אני חושב שזה גם כן שיפור גדול בשירות. כמובן שיש אינסוף, אם היינו יכולים לעשות עשרים ביום, כי כמו שהראיתי בהתחלה יש לנו עוד מטלות למחלקה. כוח האדם שאנחנו משקיעים, מישהי שאלה פה על תקציב. אנחנו עושים את הכול מתוך תקציב של עבודה שוטפת, אין משהו ספציפי שמתקצב לצורך זה. אנחנו מכניסים את העבודה הזו כמטלה נוספת על המטלות שיש. עבודה קשה, כי בחדר ניתוח מי שעובד ועושה 15 ניתוחים ביום בלי אסיסטנט, ובלי מישהו שמנקה. אצלנו הרופא עושה את הכול. אני בטוח שיש אנשים שמכירים. הוא עושה הכול לבד, אין אסיסטנט שמנקה ומכין לו כלים, אין מי שמעביר לו חתולים ולא שום דבר. זו עבודה פיזית קשה, ועושים אותה כל יום וכל היום, ועושים אותה כבר 20 שנה. עשינו כבר 50,000 ניתוחים. לכן הסיפור הזה הוא סיפור, שכמובן 'האויב של הטוב הוא הטוב מאוד'. יש הרבה רשויות שלא עושות בכלל, שם אין ציפיות. אנחנו שעושים 2,000 בשנה אז יש ציפיות ל-3,000. יש לי כל הזמן ויכוחים עם ראובן, וזה בסדר גמור כי הוא מבחינתו רוצה יותר, ועם ירדני כי הוא רוצה יותר. אבל אי אפשר למתוח עד אין סוף, כי מי שעושה את זה, גם צריך להמשיך לעשות את זה כל יום.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

עו"ד ראובן לדיאנסקי
 חבר מועצה והנהלת העיר
 יו"ר הוועדה

לגבי 'רוצה יותר', אני חושב שגם אתה רוצה יותר. מהרגע שנבחר ציבור, כך אני רואה את זה, מגיע לתפקידו בעירייה, אנחנו "מאבדים", במשך ארבע וחצי שנים את השיוך המפלגתי-הפוליטי הקלאסי. אני חושב שהיום יש בשלות מסוימת בקרב הרבה חברי מועצה לנסות ולסייע בעניין הזה. הסיוע שלנו הוא דואלי. במקרה של בעלי חיים הוא מתחלק לשלושה חלקים. אחד זה בעלי החיים עצמם קודם כל, שניים זה האנשים שמטפלים בבעלי חיים וגם לגורם המקצועי, שצריך להתמודד בסופו של דבר עם המטלות. זה אני יכול להגיד, ולפעמים הוא לא יכול להתמודד כי אין את האמצעים. מצד אחד יש לחץ, מצד שני אין לו כסף, ואז הוא נמצא בין 'הפטיש לסדן'. אני מאוד שמח על הפגישה הזו, זה לא בכדי שנמצאים פה גם מנהל האגף וגם הוטרנר העירוני, כי באמת, אני חושב, שאנחנו בשלים להגיע לאיזשהו שיתוף פעולה על מנת להביא יותר משאבים לתוך העניין הזה, כי זה נושא שמעניין וחשוב להרבה מאוד תושבים בעיר. גם מההיבט ההומאני, וגם מההיבט הזה של מניעת מטרדים. שיהיו פחות אנשים שיתלוננו על דברים שמציקים להם.

ד"ר צבי גליון:

לצורך העניין, נעשתה עבודת דוקטורט גדולה באוני' תל אביב. מצאנו כל מיני דברים. משהו כאן שזרק קודם יפו, ודיבר בשם משהו ביפו. אני יכול להגיד לכם שבשנתיים האחרונות אנחנו עושים אפליה מתקנת. זאת אומרת, אם משהו בצפון תל אביב מחכה 8 חודשים, זה בגלל שפניות ביפו מקבלות העדפה ולפעמים מגיעים אליהם תוך חודש וחצי. את יפו ואזור דרום העיר, אזור כפר שלם, כל השכונות שם - יש להן העדפה מתקנת מאחר ובעבודת המחקר שנעשתה ראו שמגיעים פחות לשם. התושבים בצפון היו מטבע הדברים יותר נגישים לפקסים, לטלפון, לאימיילים וכך הלאה והגיעו אלינו יותר, ובאמת המצב שם יותר טוב. אז שתדעו שאם משהו ביפו פונה ומגיעים אליו אחרי חודש, זה בגלל שבאופן מתוכנן אנחנו עושים אפליה מתקנת ליפו ודרום העיר. פניות שם מקבלות עדיפות על פניות בצפון העיר. אז סליחה לאלה שבצפון העיר, גם אני גר שם, ואנחנו מקבלים קצת פחות מהסיפור הזה.

לגבי הנושא של טיפול רפואי, אני לא רוצה לפתוח את הנושא שראובן העלה, אני חושב שזה נושא כבד מאוד. הנושא של 'מה הגבול', אבל זה באמת לא עניין שלי. אני עובד, אני פקיד ציבור. אם נבחר הציבור יחליטו לתת יותר ולעשות אז שיהיה. אני חושב שנכון להיום השירות שניתן בכל הרמות, כולל משהי ששאלה פה אם יש מרפאה - אני יכול להגיד לך שכל יום חוץ מהניתוחים שיש לנו, אם זה טיפולים בכל הרמות, בין כריתות רגליים ודברים אחרים. גיא גיסין היה פה, עו"ד, היועץ המשפטי של תל"ל ואנחנו בקשר טוב מאוד עם עמותת

עו"ד ראובן לדיאנסקי
חבר מועצה והנהלת העיר
יו"ר הוועדה

"תנו לחיות לחיות", יש להם מרפאה. כמעט כל יום אנחנו מעבירים יותר מחתול אחד או שניים שצריכים רמת טיפול יותר גבוהה ממה שיש אצלנו - אנחנו מעבירים אליהם. מקבלים את הטיפול, עושים את הבדיקה המתאימה, מעבירים אלינו וכך הלאה. יש עבודה מסודרת לגבי הדברים האלה.

מישהו שאל פה לגבי גורים - יש לנו השנה מתנדבים שיש להם כרגע, ברגע זה, 50 גורי חתולים. רק ביום ראשון בערב נפגשתי עם המתנדבים, כאשר 40 כבר מצאו בתים. אמר שגיב, לגבי גור- יש פייסבוק, אינטרנט וכך הלאה ובסוף מוצאים. תאמינו לי, הן 'קוסמות' הבנות האלה. ביקשו שנקנה להם מטרנה לגורים, אנחנו קונים 'מטרנה', קונים כל דבר אפשרי. אני בא לוועדת הרכישות בעירייה והם משתגעים. אומרים לי - 'דוקטור, מה אתה קונה? מטרנה?', כל דבר שיש ומבקשים אנחנו משתדלים. יש לנו כרגע 50 גורי חתולים אצלנו. עכשיו אני אומר לכם שוב. אם הכול כל כך טוב, אז בכל זאת יש פה אנשים, ואני לא מזלזל בזה, שמרגישים שמה שהם עדיין לא מושלם. ואני חושב באמת שצריכים לדעת, וזה איזשהו דבר ברוח טובה, שרמת ציפיות של מישהו, שעם כל הכבוד לציון, ואני מעריך מאוד את העמדה שהוא הציג פה, הגם שאני לא מסכים עם כל הדברים, אבל אני מעריך את העמדה שהוא הציג אותה בצורה מאוד ברורה ושעזרה לי לצורך העניין. צריך לבוא ולשים, ואני בטוח שגם ראובן כמי שמאוד מחויב לנושא של בעלי חיים כמוני, שכן יש פה עיר שמנהלים אותה. מנהלים אותה מאיזושהי עוגה, ויש איזשהו חלק בעוגה. אתם צריכים להיות שותפים יחד איתנו. אני עובד בסוף לפי מה שנותנים לי. צריכה להיות איזושהי הגינות, לראות ולהסתכל בעיניים. אני מסתכל כל יום במראה, ואומר שאנחנו בעיר כמו תל אביב, משקיעים מאות אלפי שקלים בנושא של בעלי חיים. יכולים להשקיע, הגם שאת ביקשת עוד קצת, עוד הרבה. אבל אני אומר עוד פעם, חוץ מזה שאנחנו אוהבים חתולים ובעלי חיים, אנחנו גם אזרחים במדינה הזאת. אנחנו מודעים שבמדינה הזאת יש עוד מטלות, וגם לעיריית תל אביב יש עוד מטלות. הבחינה שלנו צריכה להיות - האם בתוך סך כל הדברים, מה שאנחנו עושים זה נראה סביר והגיוני? כמובן שיש תמיד מקום לשיפור, ואני יודע שראובן לא ירפה וזה בסדר גמור. ייאמר לזכותו שיש חלק גדול מהדברים, לא כל הדברים, שהוא כתוצאה מהדחיפה שלו, התקדמו והלכו וזה השתפר. אבל תמיד יש בינינו איזשהו מאבק, ולא שאני חושב אחרת ממנו. יש מאבק מה אפשר לעשות. אחד הדברים שאני חושב, ואנחנו שותפים בדעה הזו. למשל, הרבה פעמים יש דרישה של אנשים שאומרים שהעירייה תיתן אוכל כדי להאכיל את החתולים. אני חושב שזה לא נכון. אני חושב ואני אבקש מראובן שאחת הישיבות האחרות של הוועדה לבעלי חיים תתכנס רק לנושא של חתולים, כדי לנסות ולדסקס ביחד בעניין. בתל אביב קידמנו מאוד את הנושא של חתולים, עיקורים ואהבה של בעלי חיים. אני יודע שזה נושא שהוא לא יהיה קל, וגם כשציון דיבר ראיתי שכולם קפצו כשהוא אמר מילה אחת. הייתי רוצה להתמודד עם

עו"ד ראובן לדיאנסקי
 חבר מועצה והנהלת העיר
 יו"ר הוועדה

הדברים האלה דווקא עם האנשים היקרים, הנשים והאנשים היקרים שמאכילים חתולים חסרי בית ודואגים להם, ומשקיעים כסף וכך הלאה. להסתכל להם בעיניים ולהגיד להם - 'רבותי, אנחנו צריכים להחליט מה עושים ואיך מגבילים את עצמנו'. פה אני סוגר את הלופ ובזה אני מסיים את מה שאני רוצה להגיד. מבחינה מקצועית, אני חושב שככל שהעירייה תמשיך לעשות עוד יותר, ואני אומר כאילו דבר והיפוכו, ככל שהיא תיתן יותר תקציבים לעיקורים, למרות שאני חושב שעיקורים מצמצמים את מספר החתולים, וככל שהיא תיתן עוד יותר כספים לבריכה, לטיפול בערב - המצב של החתולים לא יהיה יותר טוב. ולמה? - מאחר שאנחנו נכנסנו עכשיו ללופ של דברים לא נכונים. אנחנו לא עובדים לפי ראש, לא לפי היגיון רפואי, לא שום דבר. אנחנו עובדים רק לפי הלב. זה בסדר גמור, עבדנו הרבה שנים לפי הלב כדי לרכוש את אמונם של התושבים. במשך עשרות שנים עיריית תל אביב פעלה כמו כל רשות אחרת נגד בעלי החיים. היום אנחנו במצב שאם אני מרים טלפון למאכילה, אומר לה - 'שלום אני ד"ר גלן, מה קרה וכך הלאה'. ואני מבקש ממנה בשיחת טלפון להעביר את נקודת ההאכלה, בשניות זה מסתיים. והיא משיבה 'אין בעיה, מה שתבקש'. זאת למה? כי יש לנו קרדיט אצל המאכילים.

היום אני חושב שאנחנו בשלים ללכת עוד צעד אחד קדימה, כדי לראות מה העתיד. אני מסכים איתך שזה לא הגיוני שאת תסעי עם הקטנוע עם שק להאכיל בכל מיני מקומות, והיא לא תאכיל 100 חתולים, והיא לא תוציא את כל כספה כדי לעקר במאות. זה לא עושה שכל.

מר ראובן לדיאנסקי - היו"ר:

תודה רבה לד"ר גלן.

ירדני, אתה רוצה להגיד כמה דברים?

מר יואב ירדני:

לא.

מר ראובן לדיאנסקי - היו"ר:

חברים, תראו, אני חושב שתל אביב, ורובנו פה שותפים ויכולים להסכים על העניין הזה שאין 'אח ורע' להיקפים של בעלי החיים שנמצאים ברחוב, ומספר האנשים שמטפלים בהם, בשום עיר אחרת כמו תל אביב.

עו"ד ראובן לדיאנסקי
 חבר מועצה ונהלת העיר
 יו"ר הוועדה

אני אומר לכם בכנות, אני חי בתחושה שאפשר וצריך לעשות יותר. אני מדבר על ההיבט הראשוני של עיקור וסירוס, ואנחנו צריכים להסתכל על זה בשני אופנים:

- יש את המטלות השותפות שמוטלות על המחלקה הוטרנירית, הן לפי התקציב שמפנים לנושאים הללו.
- יש את הדחיפה המשמעותית שצריכה לבוא בהחלטה הרבה יותר מערכתית לגבי העניין הזה, ולהשקיע בזה את אותם משאבים, שאמורים להשקיע על מנת לעשות קפיצת מדרגה משמעותית בכל מה שקשור לעיקור וסירוס.

אני חי בתחושה שאנחנו בעירייה בשלים לעלות מדרגה. אני גם חושב שמערכת היחסים של השנים האחרונות בין העירייה לבין העמותות, 'תנו לחיות לחיות' ו-'SOS', ולא בכדי אני בקדנציה הקודמת אמרתי, שבעיניי מאוד חשוב להקים מרפאה וטרנירית עירונית. היום יש מרפאה וטרנירית של עמותת 'תנו לחיות לחיות', שנמצאת בצומת עלית ברמת גן. אומנם זה לא בשטח של תל אביב, אבל זה כמעט כמו תל אביב.

קריאה:

היא לא זולה.

מר ראובן לדיאנסקי - היו"ר:

היא זולה כשהעירייה מפנה, ואז את לא משלמת. לכן אני חושב שהיום מערך שיתוף הפעולה שהולך וגדל בין העירייה לבין העמותות הוא דבר נכון, הוא דבר שתופס תאוצה. לפני מספר ימים היו אצלי קבוצה של אנשים שמובילים, או רוצים להוביל עכשיו פרויקט של עיקור וסירוס חתולי רחוב באופן מאסיבי. היה אצלי יואל חשין, הם הולכים להשקיע כספים של תורמים, יש קרן שתשקיע בזה הרבה כסף. ישקיעו בתל אביב כדגל, לצורך העניין הזה. אני חושב שבאיזשהו מקום יש התפתחות חיובית, ותל אביב מן הסתם זכאית לטיפול מיוחד בהקשרים האלה.

כתבתי פה סיכום שאני רוצה להקריא לכם, על מנת שנוכל לצאת מפה עם החלטות. בסופו של דבר יש פה פרוטוקול מסודר שיופץ גם לראש העירייה, למנכ"ל, לגורמים המקצועיים, וגם לעמותות, לארגונים ולפעילים.

אנחנו דורשים להגביר את מספר העיקורים והסירוסים, בשיתוף הארגונים למען בעלי חיים בעיר. בכלל זה להקטין,

עו"ד ראובן לדיאנסקי
 חבר מועצה והנהלת העיר
 יו"ר הוועדה

ד"ר רפי ד"ר רפי קישון:

הייתי מציע לעבוד עם הוטרנירים הפרטיים, אם הם עובדים עם אותו תעריף.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

אני לא נכנס כרגע לסידורי עבודה. נוח לדבר על עירייה מול ארגונים. כשאתה מכניס אותי לפינה הזו של וטרנירים פרטיים, אז נשאלות שאלות,

ד"ר רפי קישון:

העירייה עושה מבצעים, גם משרד החקלאות עושה. אלה דברים שקיימים ממילא.

מר שגיב לוי:

יש לפייסבוק כוח גדול לעשות shaming, ומי שלא יכנס לזה, יש פה קהילה ענקית וישמיצו אותו בפייסבוק.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

חברים, אני מבקש להמשיך לקרוא את הסיכום. לגבי שיתוף פעולה עם וטרנירים - אני אשמח מאוד, רפי. אתה וטרניר בכיר בעיר, שאנחנו ניזום פרויקט שאתה תעמוד בראשו, שבעצם יפנה לכל הוטרנירים בתל אביב, ינסה ליצור מאגר של וטרנירים. כל אחד ייתן יום בחודש, יום בשבוע, וייקח על עצמו איקס חתולים לעיקור - יקבל מאיתנו תעודת זהב, כסף, פלטינה. נוכל לדרג, וטרניר פרטי שיעשה 20 עיקורים בחודש יקבל תעודת ארד, אחר שיעשה 50 בחודש - יקבל תעודת יהלום, וכן הלאה. אולי זה משהו שאפשר לגלגל אותו. בואו נעשה את זה ביחד, תוביל את זה אתה, כוטרניר בכיר בעיר.

אנחנו דורשים להגביר את מספר העיקורים והסירוסים, בשיתוף הארגונים למען בעלי חיים בעיר. להגדיל את המשאבים שעומדים לרשות המחלקה הוטרנירית לצורך טיפול בבעלי חיים בעיר, ובכלל זה הגדלת שירותי ההצלחה, הטיפול והחילוץ של בעלי חיים. קידום הקמת כלבייה חדשה וראויה לעיר תל אביב, במקום הכלבייה הישנה. במהלך השנים האחרונות קטנו בצורה ניכרת מספר הרוכלים העושים שימוש בסוסים לצורכי מסחר. יחד עם זאת, יש לפעול להמשך הקטנת מספר הסוסים הללו בעיר עד למיגור העניין.

עו"ד ראובן לדיאנסקי
 חבר מועצה והנהלת העיר
 יו"ר הוועדה

ליצור פורום תיאום מול משטרת תל אביב, על מנת שנוכל לעבוד במשותף לצורך מאבק בכל מה שקשור להתעללות בבעלי חיים בתל אביב.

אני חושב שזה יהיה נכון לצורך העניין, כי שמענו פה ביקורת על המקצועיות באקט הלכידה בקרב הפקחים. אני לא יודע מתי הם יצאו לאיזה הכשרה או יום עיון, משהו שהוא מקצועי שיכול להגביר את המקצוענות. אני חושב שזה משהו שצריך לקחת בחשבון. העירייה עוסקת הרבה בכל מה שקשור למתן שירות- איך לדבר עם ציבור, איך לתת מענה לקהל. פה בגלל שהנושא הזה הוא נושא מאוד ייחודי, של טיפול בבעלי חיים בהקשרים של לכידה וטיפול וכולי, ולא כל פקח מקבל את ההכשרה הזו מטבע הדברים, אז אני חושב שצריך. אם יש רחשים בציבור שיש בעיה עם המקצוענות הזו, אז צריך אולי לרענן.

קריאה:

זה לא פשוט ללכוד חתול. זה מאד קשה.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

זה לא פשוט, לכן צריך ללמוד.

לגבי חוף הים, מבלי להיכנס לפן המקצועי כי אני לא וטרינר ואני לא מבין בזה, אני רוצה לנסות וליזום, אולי בשלב ההתחלתי איזה פיילוט באחד החופים, לנסות ולהגיע למצב שחלק מהחופים שאפילו מתרחצים בהם אנשים, ופארקים שאין בהם לצורך העניין גינות כלבים, שעד שעה מסוימת בבוקר, נניח עד השעה 7:30 בבוקר, אפשר יהיה לבוא ולשחרר, והחל מהשעה 9 בערב נניח, שאפשר יהיה לבוא ולשחרר. אפשר לנסות לעשות פיילוט באזורים כאלה ואחרים ולראות איך הדברים מתקבלים, כולל הודעה לציבור, שילוט וכו'.

החלטות:

⇐ **אנחנו דורשים להגביר את מספר העיקורים והסירוסים, בשיתוף הארגונים למען בעלי חיים בעיר. (עבודה מול ארגונים, מבצעים וכיו"ב).**

⇐ **שיתוף פעולה עם וטרינרים - ניזום פרויקט שרפי קישון כוטרניר בכיר בעיר יעמוד בראשו, שבעצם יפנה לכל הווטרנירים בתל אביב, ינסה ליצור מאגר של וטרינרים, כאשר כל אחד ייתן יום בחודש/יום בשבוע, וייקח על עצמו איקס חתולים לעיקור – ואז יקבל מאיתנו תעודת זהב, כסף, פלטינה (עפ"י דירוג).**

עו"ד ראובן לדיאנסקי
 חבר מועצה והנהלת העיר
 יו"ר הוועדה

- ⇐ להגדיל את המשאבים שעומדים לרשות המחלקה הווטרינרית לצורך טיפול בבעלי חיים בעיר, ובכלל זה הגדלת שירותי ההצלה, הטיפול והחילוץ של בעלי חיים.
- ⇐ קידום הקמת כלבייה חדשה וראויה לעיר תל אביב, במקום הכלבייה הישנה.
- ⇐ יש לפעול להמשך הקטנת מספר הרוכלים העושים שימוש בסוסים לצרכי מסחר הסוסים הללו בעיר ועד למיגור העניין.
- ⇐ ליצור פורום תיאום מול משטרת תל אביב, על מנת שנוכל לעבוד במשותף לצורך מאבק בכל מה שקשור להתעללות בבעלי חיים בתל אביב.
- ⇐ הגברת המקצועיות באקט הלכידה, טיפול וכיו"ב בקרב הפקחים ע"י הכשרה, רענון, או יום עיון, לצורך מענה ושירות טוב יותר לרחשי הציבור.
- ⇐ לנסות וליזום בשלב התחלתי פיילוט באחד החופים ולהגיע למצב שחלק מהחופים שאפילו מתרחצים בהם אנשים, ופארקים שאין בהם לצורך העניין גינות כלבים, שעד שעה מסוימת בבוקר, נניח עד השעה 7:30 בבוקר והחל מהשעה 9 בערב, אפשר יהיה לבוא ולשחרר. לנסות לעשות פיילוט באזורים כאלה ואחרים ולראות איך הדברים מתקבלים, כולל הודעה לציבור, שילוט וכו'.

אני מודה לכל מי שהגיע. אני מודה לכם על תרומתכם.

*** הישיבה נעולה ***